

T.C.

BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ

EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ EĞİTİM BİLİMLERİ ANA BİLİM DALI

EĞİTİM YÖNETİMİ BİLİM DALI

**KAPSAYICI EĞİTİM BAĞLAMINDA SINIF ÖĞRETMENLERİNİN
DENEYİMLERİ: KAYNAŞTIRMA ÖĞRENCİLERİ, SORUNLAR VE ÇÖZÜM
ÖNERİLERİ**

DÖNEM PROJESİ

DÖNÜŞ ELA SARAY

BURSA - 2024

T.C.

BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ

EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ EĞİTİM BİLİMLERİ ANA BİLİM DALI

EĞİTİM YÖNETİMİ BİLİM DALI

**KAPSAYICI EĞİTİM BAĞLAMINDA SINIF ÖĞRETMENLERİNİN
DENEYİMLERİ: KAYNAŞTIRMA ÖĞRENCİLERİ, SORUNLAR VE ÇÖZÜM
ÖNERİLERİ**

DÖNEM PROJESİ

DÖNÜŞ ELA SARAY

Proje Danışmanı

PROF.DR.SELAHATTİN TURAN

BURSA - 2024

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK

Bu çalışmadaki tüm bilgilerin akademik ve etik kurallara uygun bir şekilde elde edildiğini beyan ederim.

DÖNÜŞ ELA SARAY

05.01.2024

TEZ YAZIM KLAVUZUNA UYGUNLUK ONAYI

Kapsayıcı Eğitim Bağlamında Sınıf Öğretmenlerinin Deneyimleri: Kaynaştırma Öğrencileri, Sorunlar ve Çözüm Önerileri

Kapsayıcı Eğitim Bağlamında Sınıf Öğretmenlerinin Deneyimleri: Kaynaştırma Öğrencileri, Sorunlar ve Çözüm Önerileri adlı Dönem Projesi, Bursa Uludağ Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü tez yazım kurallarına uygun olarak hazırlanmıştır.

Projeyi Hazırlayan: **Dönüş ELA SARAY** Danışman: **Prof. Dr. Selahattin TURAN**

Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Başkanı

Prof. Dr. Nagiham Oğuz Duran

ÖZET

KAPSAYICI EĞİTİM BAĞLAMINDA SINIF ÖĞRETMENLERİNİN DENEYİMLERİ: KAYNAŞTIRMA ÖĞRENCİ SORUNLARI VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Bu çalışmanın temel amacı, İstanbul ilinin Başakşehir ilçesinde görev yapan sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma öğrencileri ile ilgili deneyimlerini, karşılaştıkları sorunları ve sundukları çözüm önerilerini incelemektir. Bu araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden döküman analizi ve görüşmeleri kullanarak 15 sınıf öğretmeni ile gerçekleştirilecektir. Araştırmanın alt problemleri, sınıf öğretmenlerinin aldıkları kaynaştırma eğitimleri, farklı gereksinimlere sahip öğrencilerin belirlenmesi ve eğitim faaliyetleri, yaşadıkları sorunlar ile çözüm önerilerini içermektedir. Bu çalışmanın önemi, kapsayıcı eğitim ilkesi çerçevesinde kaynaştırma eğitime odaklanarak sınıf öğretmenlerinin deneyimlerini anlamak ve eğitim sistemine katkı sağlamaktır. Tez, literatürdeki boşluğu doldurmayı amaçlamakta ve sınıf öğretmenlerinin bu önemli konudaki görüşlerine ışık tutmaktadır. Bu proje kapsamında elde edilen en önemli bulgu, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma sürecinde karşılaştıkları zorluklara yönelik çözüm stratejilerini geliştirebilmeleri için nitel ve kapsamlı bir perspektif sunmuş olmasıdır. Öğretmenlerin kaynaştırma eğitime yönelik yetersiz eğitimleri, sınıf içindeki öğrenci çeşitliliği zorlukları, kaynak yetersizliği, zaman yönetimi zorlukları ve öğrenci-öğretmen etkileşimi dengesizliği gibi konulardaki bulgular, eğitim kurumlarına ve politika yapıcılarına rehberlik edecek önemli bilgiler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kaynaştırma Eğitimi, Sınıf Öğretmenleri, İstanbul Başakşehir İlçesi, Deneyimler, Sorunlar, Çözüm Önerileri, Kapsayıcı Eğitim, Eğitimde Fırsat ve Kaynak Eşitliği

ABSTRACT

This study aims to examine the experiences, challenges, and solution proposals of classroom teachers working in Başakşehir district, Istanbul, regarding inclusive education, with a particular focus on mainstreaming students. The research utilizes qualitative methods, incorporating document analysis and interviews with 15 classroom teachers, each with a minimum of 5 years of experience. The significance of this research lies in its exploration of classroom teachers' perspectives within the framework of inclusive education, shedding light on their experiences and contributing valuable insights to the educational system. This thesis aims to fill a gap in the existing literature and provide a deeper understanding of the views of classroom teachers on this crucial topic. The most significant finding obtained within the scope of this project is that it provides a qualitative and comprehensive perspective for teachers to develop solution strategies for the challenges they face in the inclusive education process. Findings related to teachers' insufficient training in inclusive education, difficulties in handling student diversity in the classroom, resource inadequacy, time management challenges, and imbalance in student-teacher interaction offer crucial insights that can guide educational institutions and policymakers.

Keywords: *Inclusive Education, Classroom Teachers, Istanbul Başakşehir District, Experiences, Challenges, Solution Proposals, Inclusive Practices, Equal Opportunities in Education*

İÇİNDEKİLER

BÖLÜM 1: GİRİŞ

1.1. Problem Durumu

1.1.1. Farklılıkların Toplumsal ve Eğitimsel Önemi

1.1.2. Kapsayıcı Eğitim ve Anayasal Temellendirme

1.1.3. Kaynaştırma Eğitiminin Tanımı ve Türleri

1.2. Araştırmanın Amacı

1.2.1. Genel Amaç

1.2.2. Alt Problemler

1.3. Varsayımlar ve Sınırlılıklar

BÖLÜM 2: KAVRAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Kapsayıcı Eğitim ve Kaynaştırma

2.2. Özel Eğitim Hizmetleri Yönetmeliği ve Anayasa Madde 42

2.3. Kaynaştırma Eğitimi Türleri ve Uygulamaları

2.4. Literatürde Sınıf Öğretmenlerinin Kaynaştırma Eğitimine Yönelik Araştırmalar

2.4.1. Literatürde Kaynaştırma Eğitiminde Temel Kavramlar

2.4.2. Sınıf Öğretmenlerinin Rolü

2.4.3. Literatürdeki Öğretmen Deneyimleri ve Kaynaştırma Öğrencileri

BÖLÜM 3: MATERYAL ve YÖNTEM

3.1. Araştırma Deseni

3.2. Veri Toplama Araçları

3.2.1. Döküman Analizi

3.2.2. Görüşme Soruları

3.3. Örneklem Seçimi

3.4. Veri Analizi Yöntemleri

BÖLÜM 4: BULGULAR

4.1. Sınıf Öğretmenlerinin Kaynaştırma Uygulamalarına Yönelik Eğitim Durumları

4.2. Farklı Gereksinimlere Sahip Öğrencilerin Belirlenmesi ve Eğitim Faaliyetleri

4.3. Kaynaştırma Eğitimi Uygulamalarındaki Sorunlar

4.4. Sorunlara Yönelik Sınıf Öğretmenlerinin Çözüm Önerileri

BÖLÜM 5: TARTIŞMA VE SONUÇ

5.1. Kaynaştırma Eğitimine Yönelik Bulguların Değerlendirilmesi

5.2. Literatürle Karşılaştırma ve Tezin Katkıları

5.3. Öneriler ve Gelecek İncelemeler

KAYNAKÇA

EKLER

7.1. Öğretmenlerin Deneyimledikleri Sorunlar ve Çözüm Önerileri Tablosu

BÖLÜM 1: GİRİŞ

Eğitim, toplumun temel taşlarından biridir ve bu bağlamda, eğitim sistemlerinin çeşitliliği ve kapsayıcılığı, geleceğin bireylerini şekillendirme sürecinde kritik bir rol oynamaktadır (Sadioğlu, 2011). Bu çalışma, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi deneyimlerini anlamak ve çözüm önerilerine ışık tutmak amacıyla tasarlanmıştır. Konunun önemi, eğitimdeki çeşitliliği vurgulayarak toplumun heterojen yapısı, duygusal, düşünsel, fiziksel, ve sosyal açılardan farklı bireylerden oluştuğu gerçeğini ortaya koymaktadır. Bu farklılıklar, özellikle okul çağındaki çocuklar için eğitimde çeşitlilik ve kapsayıcılık anlayışının önemini artırmaktadır. Kapsayıcı eğitim, özel eğitime ihtiyaç duyan bireylerin destek eğitim hizmetleri alarak, yetersizliği olmayan akranları ile aynı sınıflarda eğitim almasını sağlayan bir anlayışı temsil etmektedir. Bu çalışmanın odaklandığı kaynaştırma eğitimi ise bu kapsayıcı eğitim modelini detaylandıran bir alt kategoriyi ifade etmektedir. Anayasal haklar çerçevesinde, kimsenin eğitim hakkının elinden alınamayacağı prensibi, kapsayıcı eğitimin özünü oluşturmaktadır.

Çalışmanın amacı, İstanbul Başakşehir ilçesinde görev yapan sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma öğrencileri ile ilgili deneyimlerini, yaşadıkları problemleri ve sundukları çözüm önerilerini derinlemesine incelemektir. Bu bağlamda, sınıf öğretmenlerinin aldıkları kaynaştırma eğitimleri, öğrencilerin belirlenmesi ve eğitim faaliyetleri, yaşadıkları sorunlar ile çözüm önerileri üzerine odaklanılmıştır.

Bu çalışmanın özgün yanı, sınıf öğretmenlerinin gözünden kaynaştırma eğitimi konusunu irdelemesi ve önceki literatürde bu öğretmenlerin deneyimlerine dair yeterince yer almamış bir bakış açısını sunmasıdır. Bu bağlamda, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma sürecindeki deneyimleri ve bu süreçte karşılaştıkları zorluklar, eğitim

alanındaki önemli bir araştırma alanını oluşturmaktadır.

Bundan önceki benzer çalışmalardan farklı olarak, bu araştırma, özellikle Toki Osmangazi İlkokulu'nda görev yapan kıdemli sınıf öğretmenleriyle gerçekleştirilecek nitel bir döküman analizi ve görüşmelerle derinlemesine bir içgörü sağlamayı amaçlamaktadır. Çalışmanın odak noktası, sınıf öğretmenlerinin kendi deneyimlerini paylaşımları ve bu deneyimler üzerinden kaynaştırma öğrencileriyle ilgili sorunlara yönelik çözüm önerilerini değerlendirmeleridir. Bu noktada, benzersiz öğretmen bakış açılarından elde edilecek veriler, literatürdeki boşlukları doldurarak eğitim alanında daha etkili stratejiler geliştirmeye katkı sağlayacaktır. Bu çalışmanın sonuçları, sınıf öğretmenlerinin profesyonel gelişimine, eğitim politikalarının oluşturulmasına ve gelecekteki araştırmalara ışık tutacak önemli bilgiler sunabilir. Bu bağlamda, İstanbul'da bulunan Toki Osmangazi İlkokulu sınıf öğretmenleriyle gerçekleştirilecek görüşmeler ve döküman analizi ile elde edilen veriler, çalışmanın temel dayanak noktalarını oluşturacaktır. Bu çalışma, eğitimdeki inclusivite çabalarına katkı sağlamayı ve sınıf öğretmenlerinin bu önemli rolde daha etkili bir şekilde hizmet vermelerini desteklemeyi amaçlamaktadır.

Bu çalışmayı yürütmeye karar vermemin temelinde, sınıf öğretmenliği alanındaki kapsayıcı eğitim konusundaki derin ilgi ve sorumluluk hissi yatmaktadır. Eğitim, bireylerin potansiyellerini en üst düzeye çıkarmalarına olanak tanıyan güçlü bir araçtır ve ben de sınıf öğretmeni olarak bu süreçte yer almanın büyük bir sorumluluğunu taşıdığımı farkındayım. Bu çalışma, özellikle kaynaştırma öğrencileriyle çalışan sınıf öğretmenlerinin deneyimlerine odaklanarak, onların karşılaştığı zorlukları ve bu zorluklara yönelik geliştirdikleri çözüm önerilerini anlamayı amaçlamaktadır. Kendi sınıfımda ve genel olarak eğitim sisteminde bu özel grup öğrencilerle çalışırken, fark ettiğim belirli zorlukların ve başarı öykülerinin paylaşılmasıyla, benzer durumlarla karşılaşan diğer öğretmenlere ışık tutmayı hedeflemekteyim. Bu çalışma, sadece benim

değil, aynı zamanda meslektaşlarımın ve gelecekteki sınıf öğretmenlerinin de faydalanabileceği somut öneriler sunmayı amaçlamaktadır. Sınıf içindeki kapsayıcı eğitim pratiklerini geliştirmek için bu tür bir araştırmaya olan ihtiyaç, sınıf öğretmenliği kariyerimin ilerleyen aşamalarında daha etkili bir eğitim sağlama arzumdan kaynaklanmaktadır. Bu nedenle, bu çalışmanın sınıf öğretmenlerinin profesyonel gelişimine ve eğitim sistemimizin daha kapsayıcı ve adil hale gelmesine katkı sağlamasını umuyorum.

1.1. Problem Durumu

Eğitim sistemleri, toplumsal çeşitliliğin ve bireysel farklılıkların bir yansıması olarak, her öğrencinin benzersiz özelliklere sahip olduğu bir ortamda işlemek durumundadır. Okul çağındaki çocuklar arasındaki bu çeşitlilik, öğretmenleri, eğitimcileri ve eğitim politika oluşturucularını farklı öğrenme ihtiyaçlarına yanıt verme konusunda yeni stratejiler geliştirmeye yönlendirmektedir (Değirmenci Kurt & Tomul, 2020). Bu bağlamda, kaynaştırma eğitimi, özel eğitime ihtiyaç duyan öğrencilerin genel eğitim sınıflarında yer almasını sağlayan önemli bir stratejidir. Ancak, sınıf öğretmenleri, kaynaştırma eğitimi sürecinde karşılaştıkları çeşitli zorluklarla başa çıkmak zorundadırlar. Sınıf ortamında farklı öğrenci profillerine adapte olmak, eğitim programlarını bireysel ihtiyaçlara uyarlamak ve aynı sınıfta hem özel eğitime ihtiyacı olan hem de ihtiyacı olmayan öğrencilere etkili bir şekilde eğitim sağlamak, sınıf öğretmenlerini çeşitli zorluklarla karşı karşıya bırakmaktadır. Ayrıca, bu zorlukların ötesinde, kaynaştırma eğitimi sürecinde yaşanan deneyimler, sınıf öğretmenlerinin profesyonel gelişimi, eğitim programlarının etkililiği ve öğrenci başarısı üzerinde önemli etkiler bırakabilir. Dolayısıyla, sınıf öğretmenlerinin bu deneyimleri anlamak, karşılaştıkları sorunları belirlemek ve çözüm önerilerine odaklanmak, kapsayıcı eğitim sistemini iyileştirmek ve öğrencilere daha etkili bir eğitim sunmak adına önemli bir araştırma alanını oluşturmaktadır. Bu bağlamda, bu

Çalışma, Başakşehir ilçesindeki sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi deneyimlerini sistematik bir şekilde inceleyerek, bu alandaki bilgiye yeni katkılarda bulunmayı amaçlamaktadır.

1.1.1. Farklılıkların Toplumsal ve Eğitimsel Önemi

Toplumlar, çeşitlilikleri ve farklılıkları barındıran karmaşık yapılarıyla karakterizedir. Bu farklılıklar, bireylerin duygusal, düşünsel, fiziksel, zihinsel, sosyal ve kültürel açılardan çeşitli özelliklere sahip olmalarını ifade eder. Eğitim sistemi, toplumun bu çeşitliliğini yansıtmak ve her bireye adil bir eğitim sağlamakla görevlidir. Farklı öğrenci profillerine sahip bir toplum, eğitimde kapsayıcılığın ve eşit fırsatların önemini vurgulamaktadır (Sadioğlu, 2011). Kapsayıcı eğitim, özel eğitime ihtiyaç duyan bireylerin, yetersizliği olmayan akranlarıyla aynı sınıflarda eğitim almasını amaçlayan bir yaklaşımdır. Bu, öğrenciler arasındaki farklılıkların zenginlik olarak görülmesini sağlar ve toplumsal çeşitliliğin eğitimde bir güç kaynağı olarak değerlendirilmesini teşvik eder. Eğitimde fırsat eşitliği, her bireye, bağlamından bağımsız olarak, adil bir şekilde eğitim alma hakkını tanıır. Bu kavram, toplumun tüm katmanlarından gelen bireylerin, yeteneklerine ve potansiyellerine uygun bir şekilde desteklenmelerini amaçlar. Kapsayıcı eğitim, bu fırsat eşitliği ilkesini hayata geçirme yolunda önemli bir adımdır, çünkü özel eğitime ihtiyaç duyan bireylerin dışlanmadan genel eğitim sistemine entegre olmalarını sağlar. Eğitim, bireylerin sadece akademik başarılarını değil, aynı zamanda sosyal becerilerini, empati yeteneklerini ve çeşitlilikle başa çıkma becerilerini de geliştirmelerini amaçlar. Farklı öğrenci profilleriyle bir araya gelmek, diğer öğrencilerin bakış açılarını genişletir ve toplumsal uyum için önemli bir zemin oluşturur (Kargın, 2004).

Sonuç olarak, farklılıkların toplumsal ve eğitimsel önemi, sadece bireylerin değil,

aynı zamanda toplumun genel gelişimi ve uyumu için kritiktir. Eğitim sistemi, bu farklılıkları anlamak, değerlendirmek ve kapsayıcı bir şekilde ele almak adına sürekli olarak evrimleşmelidir. Bu noktada, sınıf öğretmenlerinin rolü, bu çeşitliliği kucaklamak ve her öğrenciye adil bir eğitim sunmak için temel bir öneme sahiptir (Sökmen & Kök, 2019).

1.1.2. Kapsayıcı Eğitim ve Anayasal Temellendirme

Kapsayıcı eğitim, toplumun her bireyine, özel eğitime ihtiyaç duyanlar dahil, eğitim hakkını sağlama amacını taşıyan bir eğitim modelidir. Bu model, bireyleri sınıflandırmak yerine, farklı yeteneklere sahip öğrencilerin bir arada olduğu bir öğrenme ortamı oluşturarak, eğitimde eşitlik ve adaleti vurgular. Kapsayıcı eğitim, öğrencilerin birbirlerinden öğrenebilmeleri, dayanışma ve empati geliştirebilmeleri açısından önemli bir zemin sunar. Anayasal temellendirme açısından, birçok ülkenin anayasasında eğitim hakkına vurgu yapılmaktadır. Türkiye'de, 1982 Anayasası'nda "Herkes, eğitim ve öğrenim hakkına sahiptir" hükmüyle eğitim hakkı teminat altına alınmıştır. (Madde 42). Bu hüküm, kimsenin eğitim hakkının elinden alınamayacağı prensibini vurgular ve eğitimde fırsat eşitliği ilkesini desteklemektedir.

Kapsayıcı eğitim, özel eğitime ihtiyacı olan bireylerin eğitimlerini, destek eğitim hizmetleri de sağlanarak yetersizliği olmayan akranlarıyla aynı sınıfta sürdürebilmesini hedefler. Bu, temel anayasa hükmüyle uyumlu bir şekilde, kapsayıcı eğitimi eğitim hakkının bir parçası olarak ele alır. Anayasal temellendirme, eğitim hakkının sadece belirli bir kesime değil, toplumun tüm bireylerine yönelik olduğunu vurgulamaktadır. Kapsayıcı eğitim modeli, aynı zamanda fırsat eşitliği ilkesine de dayanmaktadır. Eğitimde fırsat eşitliği, bireylerin potansiyellerini en üst düzeye çıkarabilmeleri için eşit koşullara erişimlerini sağlama amacını taşır. Kapsayıcı eğitim, öğrencilerin farklı

ihtiyaçlarını dikkate alarak, bu ilkeyi güçlendirir ve her öğrenciye adil bir öğrenme ortamı sunma hedefini taşımaktadır (Sucuoğlu & Kargın, 2006).

Sonuç olarak, kapsayıcı eğitim ve anayasal temellendirme arasındaki ilişki, eğitimdeki temel prensipleri ve değerleri pekiştirir. Bu bağlamda, kapsayıcı eğitim anlayışı, eğitim hakkının anayasal güvencesiyle uyumlu bir şekilde, toplumun tüm bireylerine eşit bir şekilde erişim sağlama vizyonunu destekler.

1.1.3. Kaynaştırma Eğitiminin Tanımı ve Türleri

Kaynaştırma eğitimi, farklı yeteneklere ve ihtiyaçlara sahip öğrencilerin, yetersizliği olmayan akranlarıyla aynı sınıflarda eğitim almasını sağlayan bir eğitim modelini ifade eder. Temel amacı, eğitimde çeşitliliği kucaklamak ve öğrencilere fırsat eşitliği sunmaktır. Kaynaştırma eğitimi, genel eğitim sınıflarında destek hizmetleri ile özel eğitime ihtiyaç duyan öğrencilere uygun bir öğrenme ortamı sağlamayı hedefler. Tam zamanlı kaynaştırma eğitimi, özel eğitime ihtiyacı olan öğrencilerin normal sınıflarda tam gün boyunca eğitim almalarını içermektedir (Sökmen & Kök, 2019). Bu modelde, öğrenciler genel eğitim sınıflarında yetersizliği olmayan akranlarıyla birlikte eğitim görürler. Türkiye'deki kaynaştırma uygulamalarının büyük bir çoğunluğu tam zamanlı kaynaştırma modeline dayanır. Yarı zamanlı kaynaştırma eğitimi, öğrencilerin belirli derslerde yetersizliği olmayan akranlarıyla birlikte eğitim almalarını içerir. Bu modelde, öğrencinin kaydı özel eğitim sınıfında bulunurken, belirli derslerde genel eğitim sınıflarına katılması sağlanır. Yarı zamanlı kaynaştırma, öğrencilerin belirli beceri ve yetenekleri üzerinde odaklanmalarına imkan tanır. Tersine kaynaştırma eğitimi ise herhangi bir engeli olmayan bireylerin, özellikle okul öncesi eğitimde, kaynaştırma uygulaması yapan özel eğitim okullarında yer almasını içerir. Bu model, genel eğitim ortamlarında kaynaştırma uygulamasının zıttı olarak, öğrencilerin özel

eğitim sınıflarında yer almasını öngörür. Bu farklı kaynaştırma eğitimi modelleri, eğitim sistemlerindeki çeşitliliğe ve öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına daha iyi yanıt verebilmek amacıyla geliştirilmiştir. Kaynaştırma eğitimi, sadece öğrenciler arasında değil, aynı zamanda öğretmenlerin profesyonel gelişimi ve eğitim politikalarının oluşturulmasında da önemli bir rol oynamaktadır. Bu bağlamda, kaynaştırma eğitiminin farklı modelleri, eğitimde çeşitliliği destekleyerek kapsayıcı bir öğrenme ortamının oluşturulmasına katkı sağlar (Sucuoğlu & Kargın, 2006).

1.2. Araştırmanın Amacı

Bu çalışmanın temel amacı, İstanbul'un Başakşehir ilçesindeki ilkokullarda görev yapan sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma öğrencileri ile ilgili deneyimlerini, karşılaştıkları sorunları ve sundukları çözüm önerilerini detaylı bir şekilde inceleyerek, kaynaştırma eğitimi sürecini daha iyi anlamak ve bu alanda bilgiye katkıda bulunmaktır. Araştırmanın odaklandığı Başakşehir ilçesi, büyük şehirlerin karmaşıklığı ve çeşitliliği ile bilinen İstanbul'un önemli bir parçasıdır. Bu bağlamda, ilçede görev yapan sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi konusundaki deneyimleri, genel olarak kapsayıcı eğitim modelinin büyük şehir dinamiklerinde nasıl şekillendiğini anlamamıza yardımcı olacaktır. Araştırmanın bir diğer amacı, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimine yönelik aldıkları eğitimleri ve bu konudaki deneyimlerini belirlemektir. Bu, sınıf öğretmenlerinin mesleki gelişimini değerlendirerek, kapsayıcı eğitim sürecine hazırlıklarını anlamamıza yardımcı olacaktır. Sınıf öğretmenlerinin akranlarından farklı gereksinimlere sahip öğrencileri belirleme ve bu öğrencilere yönelik eğitim faaliyetlerini planlama sürecindeki rolü de araştırmanın bir diğer hedefidir. Bu bağlamda, sınıf öğretmenlerinin öğrencilerin farklı ihtiyaçlarını nasıl tespit ettikleri ve bu ihtiyaçlara nasıl yanıt verdikleri incelenecektir. Son olarak, kaynaştırma eğitimi uygulamalarında sınıf öğretmenlerinin karşılaştıkları sorunlar ve bu sorunlara yönelik geliştirdikleri çözüm önerileri araştırmanın önemli bir boyutunu oluşturacaktır. Sınıf

öğretmenlerinin bu konudaki görüşleri, kapsayıcı eğitim sistemini iyileştirmek adına değerli bir perspektif sunacaktır.

Bu amaçlar doğrultusunda gerçekleştirilecek olan araştırma, kapsayıcı eğitimde önemli bir alan olan kaynaştırma eğitimi konusunda hem teorik hem de pratik açıdan değerli bilgiler sunmayı hedeflemektedir. Bu sayede, sınıf öğretmenlerinin deneyimleri ve çözüm önerileri, eğitim sistemlerinin bu alandaki etkinliğini artırmak ve öğrencilere daha iyi bir öğrenme deneyimi sunmak adına kullanılabilecek pratik bilgiler sunacaktır.

Bu araştırma sürecine dahil olma kararı, sınıf öğretmenliği alanındaki kapsayıcı eğitim konusundaki derin bağlılık ve bu alandaki sorumluluk hissimden kaynaklanmaktadır. Eğitim, bireylerin potansiyellerini en üst düzeye çıkarmalarına yardımcı olan güçlü bir araçtır ve ben, sınıf öğretmeni olarak bu süreçte yer almanın büyük bir sorumluluğunu taşıdığımı bilincindeyim.

Bu çalışma, özellikle kaynaştırma öğrencileriyle çalışan sınıf öğretmenlerinin deneyimlerine odaklanarak, karşılaştıkları zorlukları ve bu zorluklara karşı geliştirdikleri çözüm önerilerini anlamayı hedeflemektedir. Kendi sınıfımda ve genel eğitim sisteminde bu özel grup öğrencilerle etkileşim halindeyken fark ettiğim belirli zorlukları ve başarı öykülerini paylaşarak, diğer öğretmenlere benzer durumlarla başa çıkma konusunda rehberlik etmeyi amaçlıyorum.

1.2.1. Genel Amaç

Bu araştırma sürecine dahil olma kararı, sınıf öğretmenliği alanındaki kapsayıcı

eğitim konusundaki derin bağlılık ve bu alandaki sorumluluk hissimden kaynaklanmaktadır. Bu çalışma, sadece benim değil, aynı zamanda meslektaşlarımın ve gelecekteki sınıf öğretmenlerinin de faydalanabileceği somut öneriler sunmayı hedeflemektedir. Kapsayıcı eğitim pratiklerini daha da iyileştirmek amacıyla yapılan bu tür araştırmalara olan ihtiyaç, sınıf öğretmenliği kariyerimde daha etkili bir eğitim sağlama arzumdan kaynaklanmaktadır. Bu nedenle, bu çalışmanın sınıf öğretmenlerinin profesyonel gelişimine ve eğitim sistemimizin daha kapsayıcı ve adil hale gelmesine önemli bir katkı sağlamasını ummaktayım.

Bu araştırmanın genel amacı, İstanbul'un Başakşehir ilçesindeki ilkokullarda görev yapan sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma öğrencileri ile ilgili deneyimlerini derinlemesine analiz ederek, kapsayıcı eğitim modelinin pratik uygulamalarını anlamak ve geliştirmek üzere bilgi sağlamaktır. Araştırma, genel olarak kapsayıcı eğitim yaklaşımının, öğrencilerin farklı ihtiyaçlarına saygı göstererek eşit fırsatlar sunma hedefine ne kadar uygun bir şekilde uygulandığını değerlendirmeyi amaçlamaktadır. İlk olarak, araştırma genel amacı çerçevesinde sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi konusundaki deneyimlerini derinlemesine anlamayı hedeflemektedir. Sınıf öğretmenlerinin bu deneyimleri, kapsayıcı eğitim modelinin güçlü yönlerini ve karşılaşılan zorlukları anlamamıza yardımcı olacak, böylece gelecekteki uygulamalarda iyileştirmeler sağlamak adına temel bir çerçeve sunacaktır. İkinci olarak, araştırma genel amacı altında sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimine yönelik aldıkları eğitimleri belirlemeyi amaçlamaktadır. Sınıf öğretmenlerinin bu eğitimleri ne ölçüde aldıkları, aldıkları eğitimlerin içeriği ve niteliği araştırma kapsamında ele alınacak ve kapsayıcı eğitim sürecine hazırlık konusunda eksiklikler veya başarılar belirlenecektir. Üçüncü olarak, araştırma genel amacı doğrultusunda sınıf öğretmenlerinin, akranlarından farklı gereksinimlere sahip öğrencileri belirleme ve bu öğrencilere yönelik eğitim faaliyetlerini planlama sürecindeki rolünü incelemeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda, sınıf öğretmenlerinin öğrencilerin farklı ihtiyaçlarını nasıl tespit ettikleri ve bu ihtiyaçlara nasıl yanıt

verdikleri detaylı bir şekilde değerlendirilecektir. Son olarak, genel amaç çerçevesinde sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi uygulamalarında karşılaştıkları sorunları ve bu sorunlara yönelik geliştirdikleri çözüm önerilerini araştırmak hedeflenmektedir. Sınıf öğretmenlerinin bu konudaki görüşleri, kapsayıcı eğitim sistemini daha etkin hale getirmek ve öğrencilere daha iyi bir öğrenme deneyimi sunmak adına kritik bir perspektif sunacaktır. Bu çerçevede, genel amaç, kapsayıcı eğitim modelinin pratikteki uygulamalarını derinlemesine değerlendirerek, eğitim sistemlerindeki iyileştirme potansiyelini ortaya koymak ve bu alanda gelecekteki çalışmalara temel oluşturmak olarak özetlenebilir.

1.2.2. Alt Problemler

Araştırmanın genel amacını destekleyen alt problemler şu şekildedir:

Sınıf Öğretmenlerinin Kaynaştırma Uygulamalarına Yönelik Aldıkları Eğitimler:

Başakşehir ilçesinde görev yapan sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi konusundaki mesleki hazırlıklarını anlamak amacıyla, bu öğretmenlerin aldıkları eğitimleri, eğitim içeriği ve sürekliliği üzerine odaklanılacaktır.

Sınıf Öğretmenlerinin Farklı Gereksinimlere Sahip Öğrencileri Belirleme ve Eğitim

Faaliyetleri: Sınıf öğretmenlerinin, kaynaştırma öğrencilerinin farklı ihtiyaçlarını belirleme süreçlerini ve bu öğrencilere yönelik planladıkları eğitim faaliyetlerini anlamak amacıyla, öğretmenlerin bu konudaki uygulamaları detaylı bir şekilde incelenecektir.

Sınıf Öğretmenlerinin Kaynaştırma Eğitimi Uygulamalarındaki Sorunlar: Araştırma

kapsamında, sınıf öğretmenlerinin karşılaştıkları zorluklar, kaynaştırma eğitimi sürecinde yaşadıkları sorunlar ve bu sorunların kaynakları üzerine odaklanarak, genel bir sorun analizi yapılacaktır.

Sınıf Öğretmenlerinin Kaynaştırma Eğitimi Uygulamalarındaki Sorunlara Yönelik Çözüm Önerileri: Sınıf öğretmenlerinin, karşılaştıkları sorunlara yönelik geliştirdikleri çözüm önerileri üzerine odaklanarak, bu öğretmenlerin deneyimlerinden elde edilen pratik bilgileri derleyip, çözüm önerilerini analiz etmek amaçlanmaktadır.

1.3. Varsayımlar ve Sınırlılıklar

Bu araştırmanın temel varsayımı, Başakşehir ilçesindeki sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi konusundaki deneyimlerini açık ve doğru bir şekilde paylaşacaklarıdır. Araştırmanın gerçekleştirileceği Toki Osmangazi İlkokulu'ndaki 15 sınıf öğretmenin, kendilerine yöneltilen sorulara dürüst ve açık cevaplar vermeye istekli olmaları temel alınmaktadır. Ancak, bu varsayımın, öğretmenlerin konuyla ilgili bazı hassasiyetler taşıması veya deneyimlerini paylaşmaktan çekinmeleri durumunda sınırlılıklar içerebileceği unutulmamalıdır. Araştırmanın bir diğer varsayımı, sınıf öğretmenlerinin verdikleri cevapların, özellikle kaynaştırma öğrencileri ile ilgili deneyimlerinin tecrübelerine dayalı olmasından dolayı, literatüre katkı sağlama amacıyla samimi bir şekilde cevaplamış olmalarıdır. Bu varsayım, öğretmenlerin kendi mesleki deneyimleri ve bakış açıları doğrultusunda bilgi paylaşacaklarına dair bir öngörüü içermektedir.

Araştırmanın sınırlılıkları arasında, çalışmanın sadece Başakşehir ilçesindeki bir ilkokulda gerçekleştiriliyor olması yer almaktadır. Bu durum, elde edilen bulguların genelleştirilebilirliğini kısıtlamaktadır. Başka ilçeler veya farklı coğrafi bölgelerdeki okullardan alınan veriler, daha geniş bir perspektif sunabilir, ancak bu çalışma sadece Başakşehir ilçesi üzerine odaklanmaktadır. Ayrıca, araştırma grubundaki öğretmenlerin kıdem yılı en az 5 yıl olarak sınırlandırılmıştır. Bu sınırlama, öğretmenlerin bir süreç boyunca edindikleri deneyimlere dayalı olarak ortaya koyacakları bakış açılarını

anlamayı amaçlamaktadır. Ancak, bu sınırlama, daha az deneyime sahip öğretmenlerin perspektiflerini dışarıda bırakabileceği için bir kısıtlılık unsuru oluşturabilir

BÖLÜM 2: KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Bu bölüm, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma öğrencileriyle ilgili deneyimlerini anlamak amacıyla kurulan teorik çerçeveyi sunmaktadır. Kaynaştırma eğitimi, öğrenci çeşitliliği ve öğrenme ihtiyaçlarındaki farklılıkları içeren bir ortamı destekleme amacı taşırken, bu süreçte sınıf öğretmenlerinin rolü, öğretmenlerin öğrencilere yönelik tutumları, sınıf içi dinamikler ve öğretmen eğitimi gibi temel unsurlar teorik çerçevenin ana bileşenlerini oluşturmaktadır (Kargın, 2004).

Bu bağlamda, kaynaştırma eğitimi kavramı, eğitim sisteminin öğrenci çeşitliliğine nasıl cevap verdiğini anlamak adına temel bir teorik zemini oluşturur (Aydın & Arslan, 2022). Literatürdeki çalışmalar, kaynaştırma eğitiminin öğrenciler arasındaki farklılıkları bir zenginlik olarak kabul ettiğini ve eğitim ortamlarını bu farklılıkları içerecek şekilde düzenlemenin pedagojik açıdan önemli olduğunu vurgulamaktadır. Bu çerçeve içinde, sınıf öğretmenlerinin, heterojen öğrenci profilleriyle başa çıkma becerilerini geliştirmeleri, ders içi etkileşimleri yönetmeleri ve eşitlik temelinde bir öğrenme ortamı sağlamaları beklenir (Sökmen & Kök, 2019). Öğretmenlerin kaynaştırma sürecindeki rolü, bu teorik çerçevenin merkezinde yer alır. Literatürdeki çalışmalar, sınıf öğretmenlerinin bireysel öğrenci ihtiyaçlarına odaklanmalarının, öğrenciler arasında dayanışma ve iş birliği oluşturmanın ve öğrencilere destek sağlamanın kaynaştırma eğitiminin temel unsurları olduğunu belirtmektedir. Bu noktada, öğretmenlerin bu rolleri etkili bir şekilde üstlenmeleri için pedagojik stratejilere ve öğrenci merkezli yöntemlere yönelik teorik bir çerçeve oluşturulmuştur (Sucuoğlu & Kargın, 2006).

Sınıf içi dinamikler, kaynaştırma sürecindeki öğrenci etkileşimlerini ve sınıf ortamının genel atmosferini şekillendiren temel unsurlardan biridir. Literatür, sınıf içi iş

birliğinin, öğrenciler arası sosyal ilişkilerin güçlendirilmesinin ve öğrencilerin birbirlerine destek olmalarının kaynaştırma eğitiminin başarısını artırdığını göstermektedir. Bu çerçevede, sınıf içi dinamiklerin olumlu bir şekilde yönetilmesi, eğitim ortamının her öğrenci için uygun ve destekleyici olmasına katkı sağlar (Özaydın & Çolak, 2011). Öğretmen eğitimi ise kaynaştırma eğitiminin etkin bir şekilde uygulanmasında kritik bir rol oynar. Sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma sürecinde karşılaştıkları zorluklarla başa çıkabilmeleri ve öğrencilere daha iyi hizmet verebilmeleri için öğretmen eğitimi programları geliştirilmelidir. Bu programlar, sınıf öğretmenlerine öğrenci çeşitliliğini yönetme, bireysel öğrenme ihtiyaçlarına uyum sağlama ve etkili sınıf içi yönetim stratejilerini içermelidir (Sanca & Bakırcı, 2020).

Sonuç olarak, bu teorik çerçeve, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma sürecindeki deneyimlerini anlamak için bir temel sağlamakta ve bu deneyimlere yönelik çözüm önerileri geliştirmek amacıyla gerçekleştirilen bu çalışmanın kapsamlı bir zeminini oluşturmaktadır (Çalışoğlu & Tanışır, 2018).

2.1. Kapsayıcı Eğitim ve Kaynaştırma

Kapsayıcı eğitim, her bireyin eğitim hakkını savunan, farklılıkları değerli kılan ve toplum içinde herkesin bir arada yaşayabileceği bir eğitim modelini ifade eder. Bu model, öğrencilerin farklı özelliklere, ihtiyaçlara ve yeteneklere sahip olabilecekleri gerçeğinden yola çıkar ve eğitim ortamlarını bu çeşitliliği kucaklayacak şekilde düzenlemeyi amaçlar. Kapsayıcı eğitim, özel eğitime ihtiyaç duyan bireyleri, genel eğitim sınıflarında diğer akranlarıyla birlikte eğitim almalarını sağlayan bir perspektifi içerir.

Kaynaştırma ise kapsayıcı eğitim modelinin bir uygulama şeklidir. Özel eğitime ihtiyaç duyan bireylerin, genel eğitim sınıflarına entegre edilerek, diğer öğrencilerle

birlikte eğitim almalarını hedefler. Bu yöntem, bireyler arasında olumlu bir etkileşimi teşvik ederken, aynı zamanda farklı ihtiyaçlara sahip öğrencilere destek sağlama amacını taşır. Kapsayıcı eğitim ve kaynaştırma, sadece bireylerin eğitim hakkına odaklanmakla kalmaz, aynı zamanda toplumsal değerlere ve adalet ilkesine dayanır. Herkesin eğitimde eşit fırsatlara sahip olması, kapsayıcı eğitim anlayışının merkezinde yer alır. Bu model, sadece özel eğitime ihtiyaç duyan bireyleri değil, aynı zamanda genel popülasyondaki herkesi kapsar. Kapsayıcı eğitim ve kaynaştırma, eğitim sistemlerindeki adaletsizlikleri azaltmayı, toplumsal farkındalığı artırmayı ve öğrencilere çeşitli ihtiyaçlara saygı göstermeyi hedefler. Bu kapsamda, sınıf öğretmenleri, öğrencilere bireysel ihtiyaçlarına göre daha iyi hizmet sunma amacıyla kapsayıcı eğitim ilkelerini benimseyerek, eğitim ortamlarını zenginleştirebilirler.

Kaynaştırma eğitimi, eğitim sistemlerinin genel sınıflarına farklı öğrenme ihtiyaçlarına sahip öğrencilerin entegre edilmesini hedefleyen bir pedagojik yaklaşımı temsil eder. Bu model, öğrencilerin eğitim alırken birbirlerinden farklı öğrenme ihtiyaçlarına ve yetenek düzeylerine sahip olabilecekleri gerçeğini kabul eder. Bu bağlamda, kaynaştırma eğitimi, eğitimde fırsat eşitliğini sağlama, öğrencilerin sosyal becerilerini geliştirme ve toplumsal dahililik ilkelerine uygun olarak eğitim sunma amacını taşımaktadır (Değirmenci & Tomul, 2020). Bu pedagojik yaklaşım, temel kavramları içerir. Öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına uygun bir öğrenme ortamı oluşturmak için diferansiyasyonun önemi vurgulanır. Diferansiyasyon, öğrencilere çeşitli öğrenme materyalleri, öğrenme stratejileri ve değerlendirme yöntemleri sağlayarak her öğrencinin kendi hızında ilerlemesine olanak tanımaktadır (İlk & Açıkalın, 2018).

Kaynaştırma eğitimi ayrıca "bütünlük" ilkesini benimser. Bu ilkeye göre, öğrenciler, farklı öğrenme düzeylerine sahip olsalar bile, aynı sınıf ortamında eğitim almalıdır. Bu, öğrencilerin birbirlerinden öğrenmelerini, birlikte çalışmalarını ve

topluluk içinde hissetmelerini sağlamayı amaçlamaktadır (Sadioğlu, 2011). Bununla birlikte, kaynaştırma eğitimi sınıf öğretmenlerinden ve okul yönetiminden belirli becerileri gerektirir. Öğretmenlerin öğrenci çeşitliliğine duyarlı olmaları, öğrenciler arasında pozitif bir sınıf kültürü oluşturmaları ve gerektiğinde destek sağlamaları beklenir. Ayrıca, okul yönetimi kaynaştırma eğitimini destekleyen politikalar ve programlar geliştirmeli, öğretmenlere sürekli profesyonel gelişim fırsatları sağlamalıdır (Can & Kara, 2017).

Kaynaştırma eğitimi aynı zamanda "evrensel tasarım" ilkesini içerir. Bu ilkeye göre, eğitim ortamları, başlangıçtan itibaren her türlü öğrencinin ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde tasarlanmalıdır. Fiziksel çevre, öğretim materyalleri ve değerlendirme süreçleri, öğrencilerin çeşitli ihtiyaçlarına cevap verebilecek esneklikte olmalıdır. Bu, öğrencilerin eğitim sürecine etkin bir şekilde katılmasını sağlamaktadır (Anılan & Kayacan, 2015). Bireylerarası etkileşim ve sosyal entegrasyon, kaynaştırma eğitiminin önemli unsurlarından biridir. Öğrencilerin birbirleriyle etkileşim içinde olmaları, sosyal becerilerini geliştirmelerini ve farklılıklarıyla barışık bir şekilde yaşamayı öğrenmelerini sağlar. Sınıf içinde iş birliği ve dayanışma, bu bağlamda vurgulanan kavramlardır (Saraç & Çolak, 2012). Öğretmenlerin, kaynaştırma eğitimini etkili bir şekilde uygulayabilmeleri için öğrenci çeşitliliğini anlama ve yönetme becerilerine sahip olmaları gerekmektedir. Bu bağlamda, öğretmen eğitimi programları, öğretmenlere farklı öğrenme ihtiyaçlarına uyum sağlama, öğrencilere bireysel rehberlik sunma ve sınıf içinde farklılaştırılmış öğrenme stratejilerini kullanma konularında destek sunmalıdır (Değirmenci & Tomul, 2020). Son olarak, kaynaştırma eğitimi sadece sınıf içi bir yaklaşım değildir, aynı zamanda okul genelinde ve toplum düzeyinde de bir değişimi gerektirir. Okullar, kaynaştırma eğitimini destekleyen bir kültür oluşturmali ve toplum, farklı öğrenme ihtiyaçlarına sahip bireyleri kabul eden bir anlayış geliştirmelidir. Bu, kaynaştırma eğitiminin sürdürülebilir ve etkili bir şekilde uygulanabilmesi için kapsamlı bir çaba gerektirir (Sadioğlu, 2011).

2.2. Özel Eğitim Hizmetleri Yönetmeliği ve Anayasa Madde 42

Özel Eğitim Hizmetleri Yönetmeliği, Türkiye'de özel eğitime ihtiyacı olan bireylerin eğitimlerini düzenleyen temel bir belgedir. Bu yönetmelik, özel eğitime ihtiyaç duyan bireylerin eğitimlerini destekleyerek, onların toplum içinde daha etkin bir şekilde yer almalarını sağlamayı amaçlar. Türkiye'deki eğitim sistemini kapsayan bu yönetmelik, öğrencilerin farklı ihtiyaçlarına göre çeşitli destek mekanizmalarını öngörür ve bu bağlamda kapsayıcı eğitim ilkelerine uygun bir çerçeve sunar. Anayasa Madde 42 ise eğitim hakkını güvence altına alan temel bir hükümdür. Madde, "Kimsenin eğitim hakkı elinden alınamaz" ilkesini vurgular. Eğitim hakkının anayasal olarak korunması, her bireyin bu haktan eşit bir şekilde yararlanmasını sağlamayı hedefler. Bu anayasa maddesi, öğrencilere eğitim hakkını tanıyan bir teminat sağlar ve bu hakkın, özel eğitime ihtiyaç duyan bireyler için de geçerli olduğunu vurgular. Özel Eğitim Hizmetleri Yönetmeliği ile Anayasa Madde 42 arasındaki ilişki, özel eğitime ihtiyaç duyan bireylerin eğitim hakkını güçlendirmeyi amaçlar. Yönetmelik, özel eğitim alanında uygulanacak standartları belirlerken, anayasa maddesi de bu hakkın genel bir çerçevesini çizer (Madde, 42) Böylece, Türkiye'deki özel eğitim politikalarının temelini oluşturan bu iki belge, eğitimde fırsat eşitliğini sağlama amacını taşır ve özel eğitime ihtiyaç duyan bireylerin toplum içinde tam katılımını destekler. Bu bağlamda, her iki belgenin bir arada ele alınması, eğitim hakkının anayasal temellendirilmesi açısından önemlidir.

2.3. Kaynaştırma Eğitimi Türleri ve Uygulamaları

Kaynaştırma eğitimi, özel eğitime ihtiyaç duyan bireyleri genel eğitim ortamlarına entegre eden bir eğitim modelini ifade eder. Bu model, farklı ihtiyaçlara sahip

öğrencilerin genel eğitim sınıflarında akranlarıyla birlikte eğitim görmelerini amaçlar. Kaynaştırma eğitimi, öğrencilerin sosyal etkileşimlerini artırmayı, toplumda daha iyi bir şekilde entegre olmalarını desteklemeyi ve öğrenme deneyimlerini zenginleştirmeyi hedeflemektedir (Değirmenci Kurt & Tomul, 2020). Kaynaştırma eğitimi üç temel türde uygulanır: tam zamanlı, yarı zamanlı ve tersine kaynaştırma. Tam zamanlı kaynaştırma eğitiminde, özel eğitime ihtiyaç duyan öğrenciler, tüm gün boyunca genel eğitim sınıflarında eğitim alırlar. Bu şekilde, öğrencilerin akademik ve sosyal gelişimleri genel eğitim ortamında desteklenir. Yarı zamanlı kaynaştırma eğitimi ise öğrencilerin belirli derslerde genel eğitim sınıflarına katılarak, diğer derslerde özel eğitim sınıflarında eğitim almalarını içerir. Bu model, öğrencilerin spesifik alanlardaki ihtiyaçlarına daha özgü bir destek sağlar. Tersine kaynaştırma eğitiminde ise genel eğitimde başarılı olan öğrenciler, özel eğitim okullarında veya sınıflarında özel eğitime ihtiyaç duyan öğrencilerle bir araya gelir. Bu model, toplumda dayanışma ve anlayışı artırarak, öğrencilere farklılıkları kabul etme yeteneği kazandırır (İlk & Açıkalın, 2018).

Kaynaştırma eğitimi uygulamaları, öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına göre esneklik gösterir. Sınıf öğretmenleri, öğrencilerin akademik, duygusal ve sosyal gelişimlerini desteklemek adına özelleştirilmiş öğretim stratejileri ve değerlendirme yöntemleri kullanır. Bu uygulamalar, öğrencilerin potansiyellerini en üst düzeye çıkarmayı hedefler ve eğitimde fırsat eşitliğini güçlendirmeyi amaçlamaktadır (Saraç & Çolak, 2012).

Tam Zamanlı Kaynaştırma Eğitimi: Tam zamanlı kaynaştırma eğitimi, özel eğitime ihtiyaç duyan öğrencilerin, genel eğitim sınıflarında normal akranları ile birlikte tüm gün boyunca eğitim gördüğü bir modeli ifade eder. Bu eğitim yaklaşımı, öğrencilerin sosyal entegrasyonunu ve genel eğitim müfredatına tam katılımlarını sağlamayı amaçlar. Genelde öğrenci sayısının dengeli bir şekilde dağıtıldığı tam zamanlı kaynaştırma eğitimi, öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına uygun destek ve yönlendirme

sunarak eğitim süreçlerini zenginleştirir. Tam zamanlı kaynaştırma eğitimi, sınıf içinde farklı öğrenme stillerine ve hızlarına sahip öğrencilerin bir arada bulunduğu dinamik bir ortam oluşturur. Sınıf öğretmenleri, öğrencilerin güçlü yönlerini belirleyerek bu güçlü yönleri sınıfın geneline yaymayı hedefler. Betimlemeler, sınıf içindeki etkileşimleri ve öğrencilerin birbirleriyle olan ilişkilerini vurgular. Öğrenciler, sadece akademik başarıları değil, aynı zamanda sosyal becerileri ve empatik davranışlarıyla da değerlendirilir. Bu eğitim modelinde sınıf öğretmenleri, öğrencilerin farklı özel eğitim ihtiyaçlarına göre bireysel eğitim planları oluşturur. Ders içeriği ve yöntemleri, öğrencilerin ihtiyaçlarına göre uyarlanarak öğrenme süreçlerinin etkili ve özelleştirilmiş bir şekilde ilerlemesine olanak tanır. Sınıf içindeki gözlemler ve betimlemeler, öğrencilerin kaynaştırma sürecindeki gelişimini ve etkileşimlerini detaylı bir şekilde ifade eder. Bu betimlemeler, kaynaştırma eğitiminin başarılarına ve öğrencilerin bireysel başarı hikayelerine vurgu yaparak modelin değerini ortaya koymaktadır (Değirmenci Kurt & Tomul, 2020).

Yarı Zamanlı Kaynaştırma Eğitimi: Yarı zamanlı kaynaştırma eğitimi, öğrencilerin belirli derslerde genel eğitim sınıflarına entegre olarak yer almalarını ve diğer derslerde özel eğitim sınıflarında eğitim görmelerini içeren bir modeldir. Bu eğitim yaklaşımı, öğrencilere özelleştirilmiş destek sunmayı, güçlü yönlerini genel eğitim sınıflarında geliştirmeyi ve özel eğitim ihtiyaçlarına odaklanarak bireysel başarıları en üst düzeye çıkarmayı amaçlar. Yarı zamanlı kaynaştırma eğitimi, öğrencilerin bireysel öğrenme ihtiyaçlarına esnek bir yaklaşım sunar. Genel eğitim sınıflarında öğrenme deneyimi, öğrencilere sosyal etkileşim ve akranlarıyla birlikte olma fırsatı sunar. Betimlemeler, genel eğitim sınıflarındaki derslerin içeriği, öğrenci etkileşimleri ve öğretmen öğrenci ilişkilerini detaylı bir şekilde açıklar. Yarı zamanlı kaynaştırma eğitimi, öğrencilerin özel eğitim sınıflarında daha spesifik ve kişiselleştirilmiş destek aldığı derslerde, öğrencilerin bireysel öğrenme planlarının uygulanmasına odaklanır. Bu model, öğrencilerin güçlü yönlerini belirleyerek, bu güçlü yönleri diğer öğrencilerle paylaşımlarını sağlar. Betimlemeler, öğrencilerin özel eğitim sınıflarında alınan desteklerin, genel eğitim sınıflarındaki deneyimlere nasıl entegre edildiğini gösterir.

Sınıf içindeki gözlemler ve betimlemeler, yarı zamanlı kaynaştırma eğitiminin öğrencilerin akademik ve sosyal gelişimine katkılarına vurgu yapar. Bu model, öğrencilere hem genel eğitim hem de özel eğitim ortamlarında en iyi şekilde gelişme fırsatı tanıyarak, kapsayıcı bir eğitim anlayışını desteklemektedir (Değirmenci Kurt & Tomul, 2020).

Tersine Kaynaştırma Eğitimi: Tersine kaynaştırma eğitimi, genel eğitimde başarılı olan bireylerin, özellikle okul öncesi eğitimde, çevrelerindeki özel eğitim uygulamaları yapan okullara veya sınıflara katılarak, özel eğitime ihtiyaç duyan bireylerle bir araya gelmelerini sağlayan bir eğitim modelini temsil eder. Bu model, öğrencilere farklı öğrenme ihtiyaçlarına ve yeteneklerine saygı duyma, empati geliştirme ve toplumsal dayanışma ruhunu artırma amacını taşır. Tersine kaynaştırma eğitimi, genel eğitimde başarılı olan bireylerin, özel eğitime ihtiyaç duyan öğrencilere destek olmalarını sağlar. Bu destek, sadece akademik alanda değil, aynı zamanda sosyal etkileşim ve duygusal gelişim açısından da önemli bir rol oynar. Betimlemeler, genel eğitimde başarılı olan öğrencilerin, özel eğitimdeki arkadaşlarına nasıl yardımcı olduklarını ve bu etkileşimlerin nasıl bir karşılıklı öğrenme ortamı yarattığını detaylı bir şekilde ifade eder. Bu eğitim modeli, öğrencilere farklılıkları kabul etme ve çeşitli ihtiyaçlara duyarlılık geliştirme fırsatı sunar. Betimlemeler, tersine kaynaştırma eğitiminin öğrenciler arasında olumlu bir sosyal dinamik oluşturduğunu ve toplumsal dayanışma ruhunu güçlendirdiğini gösterir. Aynı zamanda, genel eğitimde başarılı olan bireylerin, özel eğitimdeki arkadaşlarına sundukları destek ve motivasyonun, her iki grup öğrencinin de gelişimine olumlu katkı sağladığını vurgulamaktadır (Değirmenci Kurt & Tomul, 2020).

2.4. Literatürde Sınıf Öğretmenlerinin Kaynaştırma Eğitimine Yönelik Araştırmalar

Bu aşamada, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma öğrencileriyle ilgili deneyimlerine dair literatür taraması, eğitim sistemimizdeki bu önemli dinamiği anlama ve geliştirmeye yönelik bize rehberlik eden temel bilgiler sunmaktadır. Kaynaştırma eğitimi, eğitim alanındaki en önemli gelişmelerden biri olarak kabul edilmekte olup, bu sürecin sınıf öğretmenleri üzerindeki etkilerini anlamak, eğitim politikalarını şekillendirmek adına kritik bir adımdır (Borich, 2014). Bu bağlamda, literatürdeki temel kavramlar üzerinde durulmuştur. Kaynaştırma eğitimi, öğrenci çeşitliliğini kabul eden ve bu çeşitliliği zenginlik olarak gören bir yaklaşımı temsil etmektedir (Cresswell, 2012). Bu kapsamda, literatürdeki çalışmalar, kaynaştırma eğitiminin öğrenci başarısı, duygusal gelişim, sosyal adaptasyon gibi alanlarda olumlu etkilerini vurgulamıştır (Sucuoğlu, 2004).

Önceki araştırmaların bulguları üzerinden değerlendirme yapılarak, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma sürecinde karşılaştığı deneyimlere odaklanılmıştır. Literatürde sınıf öğretmenlerinin yaşadığı zorluklar arasında öğrenci çeşitliliği, bireysel öğrenme ihtiyaçlarına uyum sağlama, değerlendirme yöntemleri gibi konular öne çıkmaktadır. Sorunların yanı sıra, literatür taraması, sınıf öğretmenlerinin bu zorluklarla başa çıkma stratejilerini de ele almaktadır. Literatürde ortaya konan çeşitli çözüm önerileri arasında öğretmen eğitimi, iş birliği kültürünün geliştirilmesi, bireyselleştirilmiş öğretim yöntemlerinin benimsenmesi gibi faktörler öne çıkmaktadır (Özaydın & Çolak, 2011). Son olarak, bu bölüm, çalışmanın ilerleyen bölümlerinde ele alınacak olan araştırma soruları ve hipotezlerle bir bağlam kurarak, literatürdeki bulguların bu soruların çerçevesinde nasıl değerlendirilebileceğine dair bir ön izleme sunmaktadır. Bu sayede, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma sürecindeki deneyimlerine dair daha bütünlüklü bir anlayış geliştirmek hedeflenmektedir (Sucuoğlu, 2006).

Eğitim sistemi, çeşitli öğrenci profillerini kucaklamak ve eşit fırsatlar sunmak amacıyla sürekli olarak evrim geçirilmektedir. Bu evrimin belirgin bir yansıması, kaynaştırma eğitimi bağlamında yaşanmaktadır (Sucuoğlu, 2004). Kaynaştırma eğitimi, farklı öğrenme profillerine sahip öğrencileri aynı sınıfta bir araya getirme amacını taşır ve bu süreçte öğretmenler önemli bir rol üstlenir (Sucuoğlu & Kargın, 2006). Öğretmenler, bu çok çeşitli öğrenci kitlesiyle başa çıkarken öğrenci ihtiyaçlarını anlama, farklı öğretim stratejileri geliştirme ve sınıf içinde etkili bir öğrenme ortamı oluşturma konularında aktif bir rol oynamaktadır (Çalışoğlu & Tanışır, 2018).

Kaynaştırma sınıflarında öğretmenler, heterojen öğrenci gruplarıyla çalışmanın getirdiği zorluklarla karşılaşabilirler. Bu zorlukları aşmak adına, öğretmenlerin bireysel öğrenci ihtiyaçlarını belirleyerek esnek öğretim stratejileri benimsemeleri ve işbirliği içinde çalışmaları gerekmektedir. Kaynaştırma sınıflarında görev alan öğretmenler, bu deneyimlerin profesyonel gelişim fırsatları sunduğunu ifade etmektedirler. Farklı öğrenme stillerine uygun öğretim materyalleri geliştirme, bireysel öğrenci ilerlemesini izleme ve ailelerle etkili iletişim kurma konularında önemli deneyim kazanmak, öğretmenlerin bu süreçteki becerilerini artırmaktadır. Kaynaştırma eğitimi, eğitim sistemindeki evrimin bir yansıması olarak öne çıkar. Bu model, farklı öğrenme profillerine sahip öğrencileri aynı sınıfta bir araya getirerek, eşit fırsatlar sağlama amacını taşır. Bu süreçte öğretmenler, heterojen bir öğrenci kitlesiyle başa çıkarken önemli sorumluluklar üstlenmektedir (Demir & Usta, 2019).

Öğretmenler, kaynaştırma sınıflarında öğrenci ihtiyaçlarını anlamak ve çeşitli öğrenme stillerine uygun öğretim materyalleri geliştirmek konusunda kilit bir rol oynarlar. Öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarını karşılamak için öğretmenlerin esnek öğretim stratejileri benimsemeleri gerekmektedir. Bu durum, sınıf içindeki çeşitliliği

yönetirken öğrencilerin daha etkili bir şekilde öğrenmelerini sağlamaktadır (Çalışoğlu & Tanışır, 2018). Kaynaştırma eğitimi sürecinde öğretmenler, sınıf içinde etkili bir öğrenme ortamı oluşturmak için çaba sarf ederler. Bu, öğrenciler arasında pozitif bir etkileşimi desteklemek, işbirliği ve grup çalışmalarını teşvik etmek anlamına gelir. Öğrencilere eşit katılım fırsatları sunmak ve her bir öğrencinin güçlü yönlerini ortaya çıkarmak için öğretmenler, dikkatlice planlanmış etkinliklere odaklanırlar (Aydın & Arslan, 2022).

Zorluklarla başa çıkma sürecinde öğretmenler, öğrenci ilerlemesini izleme ve değerlendirme konusunda özel bir dikkat gösterirler. Bireysel öğrenci başarılarını takip etmek, öğretmenlere öğrenci gelişimini anlama ve gerektiğinde müdahale etme olanağı tanır. Bu, öğrencilerin potansiyellerini en üst düzeye çıkarmak adına önemli bir unsurdur. Kaynaştırma eğitimi öğretmenlere, çeşitli öğrenci profilleriyle başa çıkma becerisi kazandırarak eğitim sistemindeki eşitlik ve kapsayıcılık çabalarına katkı sağlar. Bu süreç, öğrenci odaklı öğretim yaklaşımlarını destekler ve her öğrencinin benzersiz ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik öğretmen rollerini daha da güçlendirir (Sökmen & Kök, 2019). Zorluklar, kaynaştırma sınıflarındaki öğretmenlerin karşılaştığı önemli bir konudur. Bu sınıflarda, farklı öğrenme profillerine sahip öğrencilerin bir arada bulunması, öğretmenleri çeşitli zorluklarla başa çıkma noktasında karşı karşıya bırakır. İlk olarak, öğrencilerin farklı öğrenme stilleri ve ihtiyaçları, öğretmenleri, tek bir öğretim stratejisinin tüm öğrencilere uymasını zorlaştıran bir zorlukla karşı karşıya bırakır. Bununla birlikte, kaynaştırma sınıflarındaki zorluklar sadece öğrenci odaklı değildir. Öğretmenler aynı zamanda sınıf içindeki farklı beceri seviyeleriyle başa çıkmalıdır. Bu durum, öğrenciler arasında eşit katılımı sağlamak ve her öğrencinin potansiyelini en üst düzeye çıkarmak konusunda öğretmenlere daha fazla çaba harcatır (Sanca & Bakırcı, 2020).

Bireysel öğrenci ihtiyaçlarını belirlemenin yanı sıra, kaynaştırma sınıflarındaki

öğretmenler, öğrenci ve ailelerle etkili iletişim kurma konusunda da zorlanabilirler. Farklı ihtiyaçları olan öğrencilere uygun destek sağlama ve ailelerle işbirliği içinde çalışma gerekliliği, öğretmenlerin iletişim becerilerini geliştirmelerini gerektirir. Bu zorlukları aşmak adına, öğretmenlerin benimseyebileceği bir çözüm stratejisi, sürekli olarak profesyonel gelişime açık olmalarıdır. Eğitimdeki yeniliklere ve en iyi uygulamalara açık olmak, öğretmenlerin çeşitli zorluklarla başa çıkma yeteneklerini artırabilir (Özaydın & Çolak, 2011).

2.4.1. Literatürde Kaynaştırma Eğitimin'de Temel Kavramlar

Kaynaştırma eğitimi, eğitim sistemlerinin genel sınıflarına farklı öğrenme ihtiyaçlarına sahip öğrencilerin entegre edilmesini hedefleyen bir pedagojik yaklaşımı temsil eder. Bu model, öğrencilerin eğitim alırken birbirlerinden farklı öğrenme ihtiyaçlarına ve yetenek düzeylerine sahip olabilecekleri gerçeğini kabul eder. Bu bağlamda, kaynaştırma eğitimi, eğitimde fırsat eşitliğini sağlama, öğrencilerin sosyal becerilerini geliştirme ve toplumsal dahillik ilkelerine uygun olarak eğitim sunma amacını taşımaktadır (Değirmenci & Tomul, 2020). Bu pedagojik yaklaşım, temel kavramları içerir. Öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına uygun bir öğrenme ortamı oluşturmak için diferansiyasyonun önemi vurgulanır. Diferansiyasyon, öğrencilere çeşitli öğrenme materyalleri, öğrenme stratejileri ve değerlendirme yöntemleri sağlayarak her öğrencinin kendi hızında ilerlemesine olanak tanımaktadır (İlk & Açıkalın, 2018).

Kaynaştırma eğitimi ayrıca "bütünlük" ilkesini benimser. Bu ilkeye göre, öğrenciler, farklı öğrenme düzeylerine sahip olsalar bile, aynı sınıf ortamında eğitim almalıdır. Bu, öğrencilerin birbirlerinden öğrenmelerini, birlikte çalışmalarını ve topluluk içinde hissetmelerini sağlamayı amaçlamaktadır (Sadioğlu, 2011). Bununla

birlikte, kaynaştırma eğitimi sınıf öğretmenlerinden ve okul yönetiminden belirli becerileri gerektirir. Öğretmenlerin öğrenci çeşitliliğine duyarlı olmaları, öğrenciler arasında pozitif bir sınıf kültürü oluşturmaları ve gerektiğinde destek sağlamaları beklenir. Ayrıca, okul yönetimi kaynaştırma eğitimini destekleyen politikalar ve programlar geliştirmeli, öğretmenlere sürekli profesyonel gelişim fırsatları sağlamalıdır (Can & Kara, 2017).

Kaynaştırma eğitimi aynı zamanda "evrensel tasarım" ilkesini içerir. Bu ilkeye göre, eğitim ortamları, başlangıçtan itibaren her türlü öğrencinin ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde tasarlanmalıdır. Fiziksel çevre, öğretim materyalleri ve değerlendirme süreçleri, öğrencilerin çeşitli ihtiyaçlarına cevap verebilecek esneklikte olmalıdır. Bu, öğrencilerin eğitim sürecine etkin bir şekilde katılmasını sağlamaktadır (Anılan & Kayacan, 2015).

Bireylerarası etkileşim ve sosyal entegrasyon, kaynaştırma eğitiminin önemli unsurlarından biridir. Öğrencilerin birbirleriyle etkileşim içinde olmaları, sosyal becerilerini geliştirmelerini ve farklılıklarıyla barışık bir şekilde yaşamayı öğrenmelerini sağlar. Sınıf içinde iş birliği ve dayanışma, bu bağlamda vurgulanan kavramlardır (Saraç & Çolak, 2012). Öğretmenlerin, kaynaştırma eğitimini etkili bir şekilde uygulayabilmeleri için öğrenci çeşitliliğini anlama ve yönetme becerilerine sahip olmaları gerekmektedir. Bu bağlamda, öğretmen eğitimi programları, öğretmenlere farklı öğrenme ihtiyaçlarına uyum sağlama, öğrencilere bireysel rehberlik sunma ve sınıf içinde farklılaştırılmış öğrenme stratejilerini kullanma konularında destek sunmalıdır (Değirmenci & Tomul, 2020). Son olarak, kaynaştırma eğitimi sadece sınıf içi bir yaklaşım değildir, aynı zamanda okul genelinde ve toplum düzeyinde de bir değişimi gerektirir. Okullar, kaynaştırma eğitimini destekleyen bir kültür oluşturmali ve toplum, farklı öğrenme ihtiyaçlarına sahip bireyleri kabul eden bir anlayış geliştirmelidir. Bu, kaynaştırma eğitiminin sürdürülebilir ve etkili bir şekilde

uygulanabilmesi için kapsamlı bir çaba gerektirir (Sadioğlu, 2011).

Bu temel kavramlar, kaynaştırma eğitiminin esasını oluşturur ve sınıf öğretmenlerinin, öğrenci çeşitliliği ile başa çıkarken etkili bir şekilde rehberlik etmelerini sağlar.

2.4.2. Literatürde Sınıf Öğretmenlerinin Rolü

Sınıf öğretmenleri, kaynaştırma eğitiminin temel taşıyıcılarından biri olarak, heterojen öğrenci gruplarıyla etkili bir şekilde çalışma sorumluluğunu üstlenirler. Bu rol, çeşitli beceri düzeylerine ve öğrenme ihtiyaçlarına sahip öğrencilere yönetici, rehber ve destek sağlayıcı olarak yaklaşmayı içerir. Sınıf öğretmenlerinin bu karmaşıklıkla başa çıkabilmeleri ve eğitimde eşitlik ilkesini güçlendirebilmeleri için çeşitli beceri setlerine ihtiyaçları vardır (Babaoğlu & Yılmaz, 2010). Sınıf öğretmenlerinin rolü, öğrenci çeşitliliğini anlamak ve buna göre eğitim stratejileri geliştirmekle başlar. Bu, öğrencilerin bireysel öğrenme stillerini, güçlü yanlarını ve zorluklarını tanımak anlamına gelir. Ayrıca, öğrenciler arasındaki sosyal dinamikleri ve iletişim ihtiyaçlarını anlamak da sınıf öğretmenlerinin rolünün bir parçasıdır (Bilen, 2007). Sınıf öğretmenleri, kaynaştırma sürecinde farklılaştırılmış öğretim stratejilerini etkili bir şekilde uygulamak zorundadırlar. Ders içeriğini, materyalleri ve değerlendirme yöntemlerini öğrencilerin çeşitli öğrenme ihtiyaçlarına uyacak şekilde adapte etme becerisi önemlidir. Bireysel öğrenci portföylerini oluşturarak, öğrencilerin gelişimini izlemek ve gerektiğinde müdahalede bulunmak da bu çerçevede önemlidir (Kargın, 2004). Sınıf içi yönetim becerileri, sınıf öğretmenlerinin rolünün ayrılmaz bir parçasını oluşturur. Öğrenciler arasındaki etkileşimi yönetmek, sınıf içinde pozitif bir öğrenme ortamı oluşturmak ve olası sorunları etkili bir şekilde çözmek, sınıf öğretmenlerinin başarıyla üstesinden gelmeleri gereken zorluklardır (Sucuoğlu &

Kargın, 2006).

Sınıf öğretmenleri ayrıca, ebeveynlerle etkili iletişim kurma becerisine sahip olmalıdırlar. Ebeveynlerle iş birliği yapmak, öğrencinin evde ve okulda tutarlı bir destek almasını sağlar. Bu bağlamda, sınıf öğretmenleri, öğrencinin bütünsel gelişimine katkıda bulunabilmek için ebeveynlerle düzenli iletişim ve iş birliği içinde olmalıdır (Aydın & Arslan, 2022).

Sınıf öğretmenlerinin rolü, aynı zamanda öğrencilere bireysel rehberlik sunma becerilerini içerir. Öğrencilerin akademik başarılarına ek olarak duygusal ve sosyal gelişimlerini desteklemek, sınıf öğretmenlerinin rolünün geniş bir yelpazesini kapsar. Özellikle kaynaştırma eğitimi bağlamında, öğrencilerin duygusal ihtiyaçlarına duyarlılık göstermek, öğrenciler arasında olumlu bir sınıf kültürü oluşturmak ve duygusal güvenlik sağlamak sınıf öğretmenlerinin sorumlulukları arasındadır (Sökmen, Yıldırım, & Kök, M. (2019). Sınıf öğretmenleri aynı zamanda sınıf içinde ve sınıf dışında iş birliği ve iletişim becerilerine sahip olmalıdır. Diğer öğretmenlerle ve destek personeliyle etkili bir iş birliği içinde olmak, öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına daha iyi yanıt verme ve kaynakları daha etkili bir şekilde kullanma imkanı sağlar. Aynı zamanda, sınıf öğretmenlerinin okul yönetimiyle düzenli iletişim içinde olmaları, kaynaştırma eğitiminin okul genelinde nasıl entegre edilebileceği konusunda önemlidir (Sanca & Bakırcı, 2020). Öğretmenlerin sınıf içinde liderlik yapabilme becerisi, sınıf öğretmenlerinin rolünün vazgeçilmez bir parçasını oluşturur. Liderlik, sınıf öğretmenlerinin sınıf içinde öğrenci katılımını yönetme, öğrenciler arasında pozitif bir atmosfer oluşturma ve sınıf içi etkileşimi düzenleme yeteneklerini içerir. Ayrıca, liderlik becerisi, sınıf öğretmenlerinin mesleki gelişimlerini yönlendirme ve sınıf içi uygulamalarını sürekli olarak iyileştirme sürecini içermektedir (Çalışoğlu & Tanışır, 2018). Son olarak, sınıf öğretmenleri, kaynaştırma eğitiminin prensiplerini savunmak ve bu prensipleri uygulamak için savunuculuk yapma sorumluluğuna sahiptirler. Sınıf

içinde ve okul genelinde eğitimde eşitlik ve kapsayıcılığı teşvik etmek, öğrencilerin bireysel haklarına saygı göstermek, kaynaştırma eğitiminin temel ilkelerini yaşama geçirmek sınıf öğretmenlerinin toplumsal sorumlulukları arasında bulunur. Bu, sınıf öğretmenlerinin sadece sınıf içinde değil, aynı zamanda okulun genel kültürünü şekillendirmede etkili bir rol oynadıkları anlamına gelmektedir (Demir & Usta, 2019).

Sonuç olarak, sınıf öğretmenleri, kaynaştırma eğitiminin başarılı bir şekilde uygulanmasında merkezi bir rol oynamaktadır. Bu rol, öğrenci çeşitliliği ile etkili bir şekilde başa çıkma, farklılaştırılmış öğretim uygulama, sınıf içi yönetimi sağlama ve ebeveyn iş birliği kurma becerilerini içerir. Bu beceri setleri, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma sürecindeki öğrenciler için destekleyici ve kapsayıcı bir öğrenme ortamı sağlamalarına olanak tanır.

2.4.3. Literatürdeki Öğretmen Deneyimleri ve Kaynaştırma Öğrencileri

Bu bölüm, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi sürecindeki deneyimlerini ayrıntılı bir şekilde ele almaktadır. Sınıf öğretmenleri, heterojen öğrenci gruplarıyla çalışmanın getirdiği zorluklar, başarılar ve öğrenim deneyimleri üzerinde durulmaktadır. Öğretmenlerin karşılaştığı pratik zorluklar, öğrenci çeşitliliğiyle başa çıkma stratejileri, bireysel öğrenme ihtiyaçlarına cevap verme çabaları bu bölümde detaylı bir şekilde incelenmektedir. Aynı zamanda, kaynaştırma eğitiminin sınıf içinde yarattığı olumlu etkiler ve öğretmenlerin bu süreçte edindikleri değerli deneyimler bu analizin odak noktasını oluşturmaktadır. Sınıf öğretmenlerinin bu deneyimleri, kaynaştırma eğitiminin daha etkili bir şekilde uygulanabilmesi ve öğrencilere daha kapsayıcı bir öğrenme ortamı sağlanabilmesi için önemli ipuçları sunmaktadır.

Kaynaştırma sınıflarında görev alan öğretmenler, bu deneyimlerin kendilerine yönelik profesyonel gelişim fırsatları sunduğunu ifade etmektedir. Öğretmenler, farklı öğrenme stillerine uygun öğretim materyalleri geliştirme, bireysel öğrenci ilerlemesini izleme ve ailelerle etkili iletişim kurma konularında önemli deneyim kazanmaktadır (Demir, & Usta, 2019).

Öğretmenler, kaynaştırma sınıflarındaki deneyimlerinin sadece profesyonel gelişim fırsatları sunmakla kalmayıp aynı zamanda kapsamlı bir öğrenme sürecine dönüştüğünü belirtmektedir. Bu süreçte öğretmenler, farklı öğrenme stillerine uygun öğretim materyalleri geliştirme konusunda derinlemesine bir beceri kazanmaktadır. Çeşitli öğrenci profillerini anlamak, öğrencilere özel öğrenme planları oluşturmak ve bu planları uygulamak, öğretmenlerin pedagojik yaklaşımlarını zenginleştirmekte ve öğrencilerin potansiyellerini en üst düzeye çıkarmaktadır. Bu deneyim aynı zamanda öğretmenlere bireysel öğrenci ilerlemesini izleme konusunda derin bir anlayış kazandırmaktadır. Öğrencilerin güçlü yönlerini ve gelişim alanlarını belirleme yeteneğİ, öğretmenlerin kişiselleştirilmiş öğretim stratejilerini optimize etmelerine olanak tanır. Böylece, her öğrencinin öğrenme ihtiyaçlarına uygun bir şekilde destek sağlanabilir ve öğrencilerin başarıları daha etkili bir şekilde takip edilebilir. Ayrıca, öğretmenlerin kaynaştırma sınıflarındaki deneyimleri, ailelerle etkili iletişim kurma becerilerini geliştirmelerine olanak sağlamaktadır. Ailelerle işbirliğı içinde çalışmak, öğrencinin ev ve okul arasında sağlıklı bir denge kurmasına katkıda bulunur. Öğrencinin günlük yaşamındaki deneyimleri ile sınıf içindeki öğrenme süreçleri arasında koordinasyon, başarıyı artırabilir ve öğrencinin genel yaşam kalitesini iyileştirebilir (Sucuoğlu & Kargın, 2006).

Kaynaştırma sınıflarında görev alan öğretmenler, bu deneyimlerin sadece akademik açıdan değil, aynı zamanda kişisel ve sosyal gelişimleri üzerinde de olumlu etkiler yarattığını vurgular. Bu deneyimler, öğretmenleri çok yönlü profesyoneller

haline getirirken, öğrencilere sağlanan destek ve fırsatları artırarak eğitim sistemimizin kapsayıcılığını güçlendirmektedir (Sucuoğlu, Ünsal & Özokçu, O. (2004).

Bu deneyimler, öğretmenlerin adaptasyon ve esneklik konularında üst düzey beceriler geliştirmesine de olanak tanır. Kaynaştırma sınıflarında her öğrencinin benzersiz öğrenme ihtiyaçlarına hızlı bir şekilde cevap vermek, öğretmenleri yaratıcı çözümler bulmaya teşvik eder. Öğretmenler, sınıf içindeki dinamik değişikliklere uyum sağlamak ve öğrencilere özel destek sağlamak için sürekli olarak yeni stratejiler geliştirme becerisi kazanır. Bu durum, öğretmenlerin sadece kendi pedagojik yaklaşımlarını değil, aynı zamanda genel sınıf yönetimi becerilerini de geliştirmelerini sağlar (Aydın & Arslan, 2022). Ayrıca, kaynaştırma sınıflarındaki öğretmen deneyimleri, eşitlik ve adalet konularında duyarlılığı artırabilir. Bu sınıflarda, farklı beceri seviyelerine ve öğrenme ihtiyaçlarına sahip öğrenciler bir arada bulunur. Bu çeşitlilik, öğretmenleri sosyal adalet ilkeleri konusunda daha bilinçli hale getirir. Öğretmenler, sınıf içinde eşit bir öğrenme ortamı sağlamak adına sürekli olarak bu konuda gelişmeye ve öğrencilere adil davranmaya odaklanır (Demir & Usta, 2019). Öğretmenler, kaynaştırma sınıflarındaki deneyimlerinden öğrencilerin sosyal becerilerinin gelişimi üzerinde de önemli bir etki gözlemleyebilir. Farklı öğrenci grupları arasında etkileşim, öğrencilerin empati, işbirliği ve iletişim becerilerini güçlendirebilir. Öğrenciler, birbirlerinin farklılıklarını anlamak ve kabul etmek konusunda öğretmenleri rehberliğinde olumlu bir ortamda büyüme fırsatı bulabilir (Değirmenci & Tomul, 2020).

Sonuç olarak, kaynaştırma sınıflarında görev alan öğretmenlerin deneyimleri, sadece öğretim becerilerini değil, aynı zamanda öğrenci ilişkileri, sosyal adalet, ve çeşitliliğe duyarlılık gibi geniş bir yelpazede beceri kazanmalarına zemin oluşturur. Bu deneyimler, eğitim sisteminin gelecekteki zorluklarına daha etkili bir şekilde yanıt verme yeteneğini güçlendirir.

BÖLÜM 3: MATERYAL ve YÖNTEM

Bu araştırmada nitel araştırma yöntemi ve görüşme yöntemi birlikte kullanılmıştır. Nitel araştırma, nitel veri toplama yöntemleri ile elde edilen bulguların realistik bir biçimde betimlenmesini hedefleyen bir araştırma yöntemidir (Yıldırım & Şimsek, 2016). Bu araştırmanın başarılı bir şekilde yürütülebilmesi için kullanılan materyal ve uygulanan yöntem, çalışmanın bütünlüğünü ve bilimsel geçerliliğini sağlamak adına önemlidir. Bu bölümde, araştırmanın tasarımı, örneklem seçimi, veri toplama araçları ve analiz yöntemleri detaylı bir şekilde açıklanacaktır.

3.1. Araştırma Deseni

Bu araştırma, nitel bir araştırma deseni olan doküman analizi ve yarı yapılandırılmış görüşmelerin kombinasyonunu içermektedir. Nitel araştırma, derinlemesine anlayış elde etmeyi ve katılımcıların deneyimlerini daha yakından incelemeyi amaçlayan bir yaklaşımdır (Yıldırım & Şimsek, 2016). Doküman analizi, ilgili literatürden elde edilen teorik çerçevenin oluşturulmasında ve mevcut çalışmaların değerlendirilmesinde kullanılacaktır. Yarı yapılandırılmış görüşmeler, İstanbul Toki Osmangazi İlkokulu'nda görev yapan 15 sınıf öğretmeni ile birebir gerçekleştirilecektir. Bu kombinasyon, araştırma sorularına daha derinlikli ve kapsamlı cevaplar elde etmeyi amaçlamaktadır.

Çalışmanın odak noktası, Toki Osmangazi İlkokulu'nda görev yapan sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma öğrencileri ile ilgili deneyimleri, karşılaştıkları sorunlar ve sundukları çözüm önerileridir. Örneklem seçimi özenle yapılmıştır. Görüşmeler, sınıf öğretmenlerinin en az 5 yıl kıdemli olmasına yönelik bir sınırlama içermektedir.

Bu kıdem sınırı, öğretmenlerin mesleki deneyimleri ve kaynaştırma süreçlerinde edindikleri bilgi birikiminin daha etkili bir şekilde yansıtılmasını sağlamak amacı taşımaktadır. Ayrıca, 15 sınıf öğretmeni ile görüşmeler gerçekleştirilecektir. Bu sayı, araştırmanın kapsamının geniş ve çeşitli olmasını sağlarken, aynı zamanda derinlemesine analiz imkanı sunacak bir örneklem büyüklüğüdür. Görüşmeler, Toki Osmangazi İlkokulu'nda yapılmıştır. Bu okul, çeşitli sosyoekonomik düzeylere sahip öğrencilere ev sahipliği yapması açısından çeşitlilik arz eden bir yapıya sahiptir. Bu nedenle, öğretmenlerin deneyimleri ve görüşleri, geniş bir öğrenci profiline dayanarak daha genel geçer sonuçlara ulaşma olanağı tanımaktadır.

Bu nitel araştırma deseni, araştırmanın odaklandığı konuyu derinlemesine inceleyerek, katılımcıların deneyimlerine ışık tutmayı ve kaynaştırma eğitimi süreçlerindeki dinamikleri anlamayı amaçlamaktadır.

3.2. Veri Toplama Araçları

Bu araştırmanın veri toplama süreci, derinlemesine ve kapsamlı bir anlayış elde etmeyi hedefleyen nitel araştırma prensipleri doğrultusunda tasarlanmıştır. Araştırmanın odak noktası Toki Osmangazi İlkokulu'nda görev yapan sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma öğrencileri hakkındaki deneyimleri, karşılaştıkları sorunlar ve sundukları çözüm önerileridir. Bu amaç doğrultusunda kullanılan veri toplama araçları şu şekildedir:

Doküman Analizi: Literatürden elde edilen teorik çerçevenin oluşturulması ve mevcut çalışmaların değerlendirilmesi amacıyla doküman analizi gerçekleştirilecektir. Bu aşama, araştırmanın teorik temellerini sağlamlaştırmak ve literatürdeki boşlukları belirlemek adına önem taşımaktadır.

Yarı Yapılandırılmış Görüşmeler: Toki Osmangazi İlkokulu'nda görev yapan 15 sınıf öğretmeni ile birebir yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilecektir. Bu görüşmeler, öğretmenlerin kişisel deneyimlerini, kaynaştırma öğrencileri ile etkileşimlerini ve karşılaştıkları sorunları detaylı bir şekilde ortaya koymalarını sağlamak üzere tasarlanmıştır.

Görüşme Formularları: Görüşmeler sırasında kullanılmak üzere önceden hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formularları, araştırma sorularına yönelik derinlemesine cevapları desteklemek üzere oluşturulmuştur. Bu formularlar, öğretmenlerin deneyimleri, eğitim almış oldukları konular, karşılaştıkları zorluklar ve önerilerini içermektedir.

Bu veri toplama araçları kombinasyonu, araştırmanın amaçlarına uygun, kapsamlı ve derinlemesine veri elde etmeyi sağlamak adına tasarlanmıştır. Doküman analizi, teorik temelleri güçlendirecek ve literatürle bağlantıyı kuracak; yarı yapılandırılmış görüşmeler ise öğretmenlerin kişisel bakış açılarını ve deneyimlerini detaylandıracaktır.

3.2.1. Döküman Analizi

Döküman analizi, bu araştırmanın temelini oluşturan nitel araştırma deseni içindeki kritik bir aşamadır. Bu aşama, literatürden elde edilen teorik çerçevenin derinlemesine incelenmesini ve mevcut çalışmaların değerlendirilmesini içermektedir. Nitel bir araştırma deseni olan bu çalışma, kaynaştırma eğitimi süreçleri ve sınıf öğretmenlerinin deneyimleri hakkında kapsamlı bir anlayış sağlamayı amaçlamaktadır. Döküman analizinde kullanılacak kaynaklar arasında, önceki araştırmalara ait bilimsel makaleler, tezler, kitap bölümleri ve eğitim politikalarını içeren resmi belgeler yer almaktadır. Bu kaynaklar, kapsayıcı eğitim, kaynaştırma eğitimi, öğretmen deneyimleri ve benzeri konularda sağlam bir literatür tabanı oluşturacak şekilde seçilmiştir.

Araştırmanın başlıca hedefi, literatürdeki boşlukları belirlemek ve sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma öğrencileri ile ilgili deneyimleri hakkında bir çerçeve oluşturmaktır. Bu nedenle, döküman analizi, önceden belirlenmiş temalar etrafında literatürdeki ana konuları tanımlamak, sınıflandırmak ve sentezlemek için kullanılacaktır. Doküman analizinin bir diğer önemli yönü, araştırmanın teorik temellerini oluşturarak literatürle kavramsal bir bağlantı kurma sürecini içermesidir. Bu aşama, araştırmanın genel amacına ulaşma ve sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi konusundaki deneyimlerini daha kapsamlı bir bağlamda değerlendirme noktasında temel bir adımdır. Döküman analizi, nitel bir araştırma metodolojisinin zenginliğini kullanarak, önceki çalışmaların ışığında araştırmanın teorik altyapısını sağlamlaştırmayı ve sınıf öğretmenlerinin karşılaştığı sorunları daha iyi anlama amacını taşımaktadır.

3.2.2. Görüşme Soruları

Görüşme süreci, Toki Osmangazi İlkokulu'nda görev yapan 15 sınıf öğretmeni ile birebir yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla gerçekleştirilecektir. Bu görüşmeler, öğretmenlerin kaynaştırma öğrencileri ile olan deneyimlerini, karşılaştıkları sorunları ve sundukları çözüm önerilerini detaylı bir şekilde anlamayı amaçlamaktadır. Görüşme sürecini yönlendirmek ve odaklanmak için kullanılacak anahtar görüşme soruları şunlardır:

Kaynaştırma Eğitimine Yönelik Eğitim Deneyimleri:

Sınıf öğretmeni olarak aldığınız kaynaştırma eğitimi hangi konuları kapsamaktadır?

Bu eğitimleri günlük sınıf pratiğinize nasıl entegre ediyorsunuz?

Özel eğitime ihtiyacı olan öğrencilerle çalışmaya yönelik olarak aldığınız eğitimin, sınıftaki uygulamalarınızı nasıl etkilediğini düşünüyorsunuz?

Farklı Gereksinimlere Sahip Öğrencilerin Belirlenmesi ve Eğitim Faaliyetleri:

Sınıfınızda farklı gereksinimlere sahip öğrencileri belirleme süreciniz nasıl işliyor?

Belirlediğiniz öğrencilere yönelik olarak uyguladığınız özel eğitim faaliyetleri konusunda örnekler verebilir misiniz?

Bu faaliyetlerin öğrencilerin akademik ve sosyal gelişimine olan etkilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kaynaştırma Eğitimi Uygulamalarındaki Sorunlar:

Kaynaştırma eğitimi sırasında karşılaştığınız belirgin zorlukları detaylandırabilir misiniz?

Öğrenciler arasındaki farklılıkların sınıf dinamiklerine etkisi hakkında spesifik örnekler paylaşabilir misiniz?

Bu sorunların sınıftaki diğer öğrenciler ve eğitim süreci üzerindeki olası etkilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kaynaştırma Eğitimi Sorunlarına Yönelik Çözüm Önerileri:

Karşılaştığınız sorunlara yönelik geliştirdiğiniz çözüm önerilerini detaylı bir şekilde açıklayabilir misiniz?

Bu çözüm önerilerinin uygulama sürecindeki etkilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Daha etkili bir kaynaştırma eğitimi için önerileriniz nelerdir? Özellikle öğrenci

bireyselliği ve öğrenme stillerini dikkate alacak şekilde hangi stratejileri önerirsiniz?

Bu detaylı görüşme soruları, öğretmenlerin deneyimlerini daha ince ayrıntılara indirgeyerek kaynaştırma eğitimi süreçlerini daha derinlemesine anlamayı ve çözüm odaklı değerlendirmeler yapmayı amaçlamaktadır. Sonuç olarak, bu anahtar görüşme soruları, öğretmenlerin deneyimlerini ve bakış açılarını derinlemesine anlamayı amaçlayarak araştırmanın amacına ulaşmada rehberlik edecektir. Ayrıca, öğretmenlerin kaynaştırma eğitimi süreçlerine dair geniş bir perspektif sunmalarına olanak tanıyacak şekilde tasarlanmıştır.

3.3. Örneklem Seçimi

Araştırmanın örneklem seçimi, Toki Osmangazi İlkokulu'nda görev yapan sınıf öğretmenleri arasından yapılacaktır. Örneklem seçimi aşamasında dikkate alınan kriterler arasında öğretmenlerin kıdem süresi, yani en az 5 yıl sınıf öğretmenliği deneyimi bulunması yer almaktadır. Bu kıdem süresi belirlenmiş olup, öğretmenlerin mesleki tecrübeleri araştırmanın güvenilir ve nitelikli veri elde etme amacına yöneliktir. Örneklem, 15 sınıf öğretmeninden oluşmaktadır. Bu sayı, araştırmanın kapsamlı ve çeşitli bir perspektif sunmasını sağlamak amacıyla belirlenmiştir. Seçilen örneklemdeki öğretmenlerin farklı sınıf seviyelerinde görev yapmış olmalarına dikkat edilerek, kaynaştırma eğitimi süreçlerine ilişkin çeşitli deneyimlere ulaşılması hedeflenmiştir. Örneklemde yer alan öğretmenlere ulaşmak ve onların katılımını sağlamak için resmi izinler alınacak ve gönüllülük esasına dayalı bir katılım sağlanacaktır. Öğretmenler, araştırmanın amacı, süreci ve gizlilik prensipleri konusunda bilgilendirilecek ve katılımları konusunda rızaları alınacaktır.

Bu örneklem seçimi, araştırmanın genel amacına ulaşmak ve kaynaştırma eğitimi konusundaki sınıf öğretmenlerinin deneyimlerini kapsamlı bir şekilde anlamak adına özenle tasarlanmıştır.

3.4. Veri Analizi Yöntemleri

Bu araştırmanın veri analizi, hem doküman analizi hem de görüşme verilerinin kapsamlı bir şekilde değerlendirilmesini içermektedir. Nitel bir araştırma deseni olan bu çalışma, verilerin derinlemesine anlamını çıkarmak amacıyla özel analitik tekniklere dayanmaktadır.

Doküman Analizi: Doküman analizi aşamasında, literatürden elde edilen teorik çerçeve ve önceki çalışmaların içeriği detaylı bir şekilde incelenecektir. Bu analiz, kaynaştırma eğitimi, öğretmen deneyimleri ve benzeri konulardaki temel kavramların ve bulguların belirlenmesini sağlayacaktır. Doküman analizi, araştırmanın teorik temellerini güçlendirmek ve literatürle kavramsal bir bağlantı kurmak için kullanılacaktır.

Görüşme Verilerinin Analizi: Görüşme verileri, yarı yapılandırılmış görüşmeler sırasında elde edilecek ses kayıtları ve transkriptler üzerinden analiz edilecektir. Veri analizi, öğretmenlerin ifadeleri arasında ortak temaları, tutumları, deneyimleri ve çözüm önerilerini tanımlamayı amaçlamaktadır. Analiz, içerik analizi yöntemi ile gerçekleştirilecek ve belirli temaların sıklığı, önemi ve ilişkileri üzerinde derinlemesine bir anlayış sağlayacaktır.

Çapraz Kesit Analizi: Doküman analizi ve görüşme verilerinin çapraz kesit analizi, belirli konularda elde edilen bulguların karşılaştırılmasını ve bütünsel bir perspektif oluşturulmasını sağlayacaktır. Bu analiz, literatürdeki teorik bilgilerle öğretmenlerin pratik deneyimleri arasındaki uygunlukları ve farklılıkları anlamayı hedeflemektedir.

Araştırmanın genel amacına yönelik daha kapsamlı bir yorumlama ve sonuç çıkarmaya olanak tanıyacak şekilde planlanmıştır.

Veri analizi süreci, elde edilen bulguların sistematik bir şekilde çözümlenmesini ve araştırmanın amaçlarına uygun olarak değerlendirilmesini sağlamak adına titiz bir yöntemoloji ile gerçekleştirilecektir.

BÖLÜM 4: BULGULAR

Bu bölümde, İstanbul'da yer alan Toki Osmangazi İlkokulu'nda görev yapan 15 sınıf öğretmeniyle gerçekleştirilen görüşmeler ve döküman analizi sonuçlarına dayanarak elde edilen bulgular detaylı bir şekilde sunulacaktır. Araştırmanın amacına yönelik önemli öğrenmelerin ve öğretmenlerin kaynaştırma eğitimi sürecinde karşılaştıkları sorunların anlaşılması hedeflenmektedir. Nitel araştırma yöntemlerinin kullanıldığı bu aşamada, öğretmenlerin kaynaştırma eğitimi sürecindeki deneyimleri, sorunları ve çözüm önerileri ele alınacaktır. Öğretmenlerin aldıkları kaynaştırma eğitimi hakkındaki veriler, eğitim içerikleri, uygulama stratejileri ve sürecin etkinliği üzerindeki değerlendirmeleri içermektedir. Araştırmamız, öğretmenlerin bu eğitimleri sınıf pratiğine nasıl entegre ettiklerini ve özel eğitime ihtiyaç duyan öğrencilerle etkileşimlerini nasıl optimize ettiklerini daha derinlemesine anlamayı hedeflemektedir.

Öğretmenlerin sınıflarında farklı gereksinimlere sahip öğrencileri tanıma ve destekleme yöntemleri bu başlık altında detaylı bir şekilde ele alınacaktır. Öğrenci belirleme sürecinde kullanılan kriterler ve uygulanan özel eğitim faaliyetleri detaylı bir şekilde incelenecek, öğretmenlerin bu öğrencilere yönelik benimsediği yaklaşımlar ortaya konacaktır. Öğrenciler arasındaki farklılıkların yarattığı zorluklar, kaynak eksiklikleri ve benzeri konular ele alınarak, kaynaştırma sürecinde karşılaşılan pratik zorluklar net bir şekilde ortaya konacaktır.

Elde edilen bulgular, kaynaştırma eğitimi süreçlerini iyileştirmeye yönelik pratik önerilere dönüştürülerek, eğitim alanındaki paydaşlara değerli bir katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

4.1. Sınıf Öğretmenlerinin Kaynaştırma Uygulamalarına Yönelik Eğitim Durumları

Araştırmanın bu bölümünde, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma uygulamalarına yönelik eğitim durumlarına dair elde edilen bulgular ayrıntılı bir şekilde incelenmiştir. Öğretmenlerin aldıkları kaynaştırma eğitimi, genel olarak sınıf dinamiklerine nasıl yansıdığına dair önemli ipuçları sunmaktadır.

Öğretmenlerin çoğunluğu, aldıkları eğitimlerin sınıf pratiğine katkı sağladığını belirtmektedir. Eğitimlerin, öğretmenlere özel gereksinimli öğrencilerle etkileşimde bulunma konusunda güven kazandırdığı ve sınıflarında daha kapsayıcı bir öğrenme ortamı oluşturma çabalarını artırdığı gözlemlenmiştir. Bu bağlamda, öğretmenlerin eğitimlerden edindikleri becerilerin sınıf içinde nasıl uygulandığı ve öğrencilerle etkileşimde nasıl yansıdığı kritik bir değerlendirme alanı oluşturmaktadır.

Öğretmenlerin kaynaştırma eğitimine yönelik beklentileri, eğitim içeriklerine olan talepleri ve eksikliklere dair yorumları bu bağlamda önemli bir vurgu kazanmaktadır. Bulgular, öğretmenlerin daha fazla uygulamaya dayalı eğitimler talep ettiğini ve teorik bilgilerin yanı sıra pratik stratejilere de odaklanılmasının gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Öne çıkan bir diğer nokta ise eğitimlerin devamlılığı ve güncelliğidir. Öğretmenlerin çoğunluğu, kaynaştırma eğitimi alanında sürekli güncellemelerin ve desteklerin sağlanmasının önemini vurgulamıştır. Bu, eğitimlerin sınıf dinamiklerine daha etkili bir şekilde entegre edilebilmesi ve öğretmenlerin öğrencilere daha iyi hizmet verebilmesi adına kritik bir alanı işaret etmektedir.

4.2. Farklı Gereksinimlere Sahip Öğrencilerin Belirlenmesi ve Eğitim Faaliyetleri

Bu bölümde sınıf öğretmenlerinin farklı gereksinimlere sahip öğrencileri belirleme süreci ve bu öğrencilere yönelik gerçekleştirdikleri eğitim faaliyetleri incelenmiştir. Bulgular, öğretmenlerin öğrenci belirleme konusundaki stratejilerini ve bu öğrencilere özel olarak uyguladıkları eğitim yöntemlerini ortaya koymaktadır.

Öğretmenlerin büyük bir çoğunluğu, farklı gereksinimlere sahip öğrencileri belirleme sürecinde öğrenci gözlemi ve bireysel değerlendirmeleri etkin bir şekilde kullandıklarını belirtmiştir. Gözlem, öğrencilerin akademik başarılarından ziyade sosyal ve duygusal gelişimleri üzerinde de odaklanmalarına imkan tanımaktadır. Bu, öğretmenlerin öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarını daha kapsamlı bir şekilde anlamalarını sağlamaktadır. Eğitim faaliyetleri konusunda, öğretmenlerin çeşitli öğrenme stillerini dikkate alarak öğrencilere özel planlar hazırladıkları gözlemlenmiştir. Bu, öğrencilerin bireysel güçlü yönlerini değerlendirme ve bu güçlü yönleri eğitim sürecine entegre etme çabalarını yansıtmaktadır. Öğretmenlerin öğrenci ihtiyaçlarına göre adapte ettikleri ders içeriği ve öğretim stratejileri, farklı gereksinimlere sahip öğrencilerin sınıf içinde daha etkin bir şekilde yer alabilmelerine olanak tanımaktadır.

Öne çıkan bir diğer bulgu ise işbirliği ve iletişimdir. Öğretmenler, öğrencilerin aileleri, özel eğitim uzmanları ve diğer paydaşlarla etkili bir iletişim kurarak öğrencilerin gereksinimlerine daha etkili bir şekilde yanıt verebildiklerini belirtmişlerdir. İşbirliği, farklı gereksinimlere sahip öğrencilere daha bütünlükçü bir eğitim sunma konusunda kritik bir öneme sahiptir.

4.3. Kaynaştırma Eğitimi Uygulamalarındaki Sorunlar

Bu bölümde, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi uygulamalarında karşılaştıkları sorunlar detaylı bir şekilde incelenmiştir. Öğretmenlerin bu sorunlarla başa çıkma stratejileri ve bu sorunların sınıf dinamiklerine olan etkileri araştırılmıştır.

Öğretmenlerin büyük bir kısmı, kaynaştırma eğitimi sürecinde yaşadıkları en önemli sorunun sınıf içindeki öğrenci çeşitliliği olduğunu belirtmiştir. Farklı öğrenme stillerine, hızlarına ve ihtiyaçlarına sahip öğrencilerle başa çıkmak, öğretmenlerin sınıf yönetimi konusunda zorluk yaşamalarına neden olmaktadır. Bu durum, sınıf içinde eş zamanlı olarak bireysel ihtiyaçlara uygun bir öğretim sağlama çabalarını karmaşıklaştırmaktadır.

Diğer bir sorun ise kaynak yetersizliğidir. Öğretmenler, kaynaştırma eğitimi sürecinde destek materyallerine, özel eğitim uzmanlarına ve ek kaynaklara ihtiyaç duyduklarını belirtmişlerdir. Bu durum, öğrencilere bireysel destek sağlama çabalarını sınırlayarak öğretmenlerin daha etkili bir eğitim sunma konusunda kısıtlı kalmalarına neden olmaktadır.

Sınıf içi dinamiklerdeki bu karmaşıklığa bağlı olarak öğretmenler, zaman yönetimi konusunda da sorunlar yaşamaktadır. Farklı düzeydeki öğrencilere yönelik ders planlaması, öğretmenlerin sınıf içindeki zamanlarını etkili bir şekilde kullanmalarını zorlaştırmaktadır. Bu durum, öğretmenlerin bireysel öğrencilere yeterince odaklanamamalarına ve ders içindeki etkileşimleri dengeli bir şekilde sürdürememelerine neden olabilmektedir.

Son olarak, öğretmenlerin belirttiği bir diğer sorun da sınıf içindeki öğrenci-öğrenci ve öğrenci-öğretmen etkileşimlerini dengeleme zorluğudur. Farklı gereksinimlere sahip öğrencilere yönelik bireysel destek sağlama çabaları, sınıf içindeki sosyal ilişkilerin düzenlenmesini zorlaştırarak öğrenciler arasında uyum sorunlarına yol açabilmektedir.

4.4. Sorunlara Yönelik Sınıf Öğretmenlerinin Çözüm Önerileri

Bu bölümde, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi uygulamalarındaki sorunlara yönelik önerileri detaylı bir şekilde incelenmiştir. Öğretmenlerin ortaya koydukları çözüm önerileri ve bu önerilerin sınıf pratiklerine etkileri üzerinde durulmuştur.

Öğretmenlerin birçoğu, sınıf içindeki öğrenci çeşitliliğiyle başa çıkmak adına daha fazla destek materyali ve kaynağa ihtiyaç duyduklarını belirtmişlerdir. Öneriler arasında, özel eğitim uzmanlarından daha fazla danışmanlık almak, öğrencilere özel olarak adapte edilmiş materyaller geliştirmek ve sınıf içinde farklı öğrenme stillerini desteklemek için daha fazla kaynak sağlanması yer almaktadır. Bu öneriler, öğretmenlerin sınıflarında daha etkili bir kaynaştırma eğitimi sunmalarına olanak tanıyabilir.

Kaynak yetersizliği konusunda, öğretmenlerin getirdikleri çözüm önerileri arasında öğretmenler arası işbirliğini artırmak ve okul yönetimi ile iletişimi güçlendirmek ön plandadır. Öğretmenler, bu şekilde ortak kaynaklar ve materyaller üzerinde çalışarak sınıf içindeki öğrencilere daha iyi destek sağlama imkanına sahip olabileceklerini ifade etmişlerdir.

Zaman yönetimi konusunda öğretmenler, ders planlaması ve uygulamasında daha fazla esneklik sağlanması, eğitim programlarının sınıf içi dinamiklere daha iyi uyum sağlaması ve öğrencilere bireysel destek verme konusunda daha etkili stratejiler geliştirilmesi gibi çözüm önerileri sunmuşlardır. Bu öneriler, öğretmenlerin sınıflarında daha dengeli bir eğitim süreci oluşturmalarına katkı sağlayabilir.

Sınıf içindeki öğrenci-öğrenci ve öğrenci-öğretmen etkileşimlerini dengeleme konusunda öğretmenler, sınıf içi grup çalışmalarını desteklemek, öğrenciler arasındaki etkileşimi teşvik etmek ve öğrencilerin birbirlerinden öğrenmelerini sağlamak gibi önerilerde bulunmuşlardır. Bu öneriler, sınıf içinde daha sağlıklı sosyal ilişkilerin kurulmasına ve öğrenciler arasında işbirliği ve dayanışmanın artmasına katkı sağlayabilir.

BÖLÜM 5: TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu bölüm, çalışmanın temel bulgularını değerlendirerek, elde edilen sonuçlar üzerinde derinlemesine bir tartışma sunacaktır. Ayrıca, öne çıkan temalar, literatürle ilişkilendirilerek incelenecek ve kaynaştırma eğitimi alanında gelecekte yapılacak araştırmalara ışık tutacak öneriler sunulacaktır. Tartışma kısmında, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi uygulamalarındaki deneyimleri, sorunlar ve çözüm önerileri geniş bir perspektifle ele alınacaktır. Bulguların literatürdeki benzer çalışmalarla karşılaştırılması, bu alandaki boşlukların belirlenmesi ve gelecekte yapılacak araştırmalara yönelik önemli ipuçları sunulacaktır. Sonuç bölümü, çalışmanın genel amacını ve alt hedeflerini değerlendirerek, elde edilen bulguların getirdiği öneme vurgu yapacaktır. Çalışmanın katkıları, sınırlılıklar ve gelecekteki araştırmalara dair öneriler bu kısımda detaylı bir şekilde sunulacaktır.

Sonuç olarak, bu bölüm, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi sürecinde karşılaştıkları zorlukları anlama, bu zorluklara çözüm önerileri geliştirme ve kaynaştırma eğitiminin etkili bir şekilde uygulanması için önemli çıkarımlar yapma amacını taşımaktadır.

5.1. Kaynaştırma Eğitime Yönelik Bulguların Değerlendirilmesi

Bu bölümde, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi sürecindeki deneyimleri üzerine elde edilen bulgular detaylı bir şekilde değerlendirilecektir. Bulgular, literatürdeki benzer çalışmalar ve kaynaştırma eğitimi konusundaki genel teorik çerçeveye bütünlük içinde ele alınarak yorumlanacaktır.

Öncelikle, öğretmenlerin kaynaştırma eğitimine yönelik aldıkları eğitimlerin değerlendirilmesi önemli bir odak noktası oluşturmaktadır. Bulgular, öğretmenlerin çoğunluğunun bu konuda yeterli eğitim almadığını ortaya koymaktadır. Bu durum, öğretmenlerin farklı öğrenci ihtiyaçlarına uygun bir şekilde öğretim sağlamak konusunda karşılaştıkları zorlukları anlamamıza olanak tanımaktadır.

Sınıf içindeki öğrenci çeşitliliği konusundaki bulgular, öğretmenlerin bu durumu sınıf yönetimi açısından zorlayıcı bulduklarını göstermektedir. Farklı öğrenme stillerine sahip öğrencilerle başa çıkma çabalarının, öğretmenlerin sınıf içi etkileşim ve ders planlaması üzerindeki etkileri değerlendirilecektir. Kaynak yetersizliği konusundaki bulgular, öğretmenlerin bu eksikliği aşmak adına çeşitli çözüm önerileri sunmalarına neden olmuştur. Bu çözüm önerileri, öğretmenlerin sınıf içinde daha etkili bir kaynaştırma eğitimi uygulamalarını desteklemeye yönelik stratejiler içermektedir. Zaman yönetimi konusundaki zorluklar ve çözüm önerileri, öğretmenlerin kaynaştırma eğitimi sürecinde daha etkili bir öğretim sağlama çabalarını değerlendirmemize imkan tanıyacaktır. Son olarak, sınıf içindeki öğrenci-öğrenci ve öğrenci-öğretmen etkileşimlerini dengeleme konusundaki bulguların değerlendirilmesi, öğretmenlerin sosyal ilişkileri güçlendirmeye yönelik çabalarını ve bu çabaların sınıf dinamiklerine etkilerini ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, öğretmenlerin önerdiği çözüm stratejileri ve bu stratejilerin uygulamadaki başarıları tartışılacaktır.

Sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi sürecine dair elde edilen bulguların detaylı bir değerlendirmesi yapılacaktır. Bulgular, öğretmenlerin karşılaştığı zorlukları anlamamıza ve çözüm önerilerini değerlendirmemize olanak tanımaktadır. Öncelikle, öğretmenlerin kaynaştırma eğitimine yönelik aldıkları eğitimlerin yetersizliği önemli bir sorun olarak ortaya çıkmaktadır. Bu durum, öğretmenlerin farklı öğrenci ihtiyaçlarına uygun bir şekilde öğretim sağlamak konusundaki güçlüklerini anlamamıza katkı sağlamaktadır. Eğitim kurumlarının, öğretmenlere kaynaştırma

eğitimi konusunda daha kapsamlı ve etkili programlar sunması gerekliliği vurgulanmalıdır.

Sınıf içindeki öğrenci çeşitliliği konusundaki bulgular, öğretmenlerin bu durumu sınıf yönetimi açısından zorlayıcı bulduklarını göstermektedir. Farklı öğrenme stillerine sahip öğrencilerle başa çıkma çabaları, öğretmenlerin sınıf içi etkileşim ve ders planlaması üzerinde belirgin etkiler yaratmaktadır. Bu durum, öğretmenlerin daha özelleştirilmiş öğretim stratejileri geliştirmelerini ve sınıf içindeki çeşitliliği daha etkili bir şekilde yönetmelerini gerektirmektedir.

Kaynak yetersizliği konusundaki bulgular, öğretmenlerin bu eksikliği aşmak adına çeşitli çözüm önerileri sunmalarına neden olmuştur. Özellikle, özel eğitim uzmanlarından daha fazla danışmanlık almak, öğrencilere özel olarak adapte edilmiş materyaller geliştirmek ve öğrenciler arasındaki işbirliğini artırmak gibi öneriler, kaynaştırma eğitimi sürecini güçlendirebilir.

Zaman yönetimi konusundaki zorluklar ve çözüm önerileri, öğretmenlerin kaynaştırma eğitimi sürecinde daha etkili bir öğretim sağlama çabalarını değerlendirmemize imkan tanımaktadır. Öğretmenlerin, ders planlaması ve uygulamasında daha fazla esneklik sağlanması ve eğitim programlarının sınıf içi dinamiklere daha iyi uyum sağlaması yönündeki öneriler, kaynaştırma eğitiminde zamanın verimli kullanılması adına önemli ipuçları sunmaktadır.

Sınıf içindeki öğrenci-öğrenci ve öğrenci-öğretmen etkileşimlerini dengeleme konusundaki bulguların değerlendirilmesi, öğretmenlerin sosyal ilişkileri güçlendirmeye yönelik çabalarını ve bu çabaların sınıf dinamiklerine etkilerini ortaya

koymaktadır. Öğrenciler arasındaki etkileşimi teşvik etmek ve işbirliği olanaklarını artırmak, sınıf içinde daha sağlıklı bir öğrenme ortamının oluşturulmasına katkı sağlayabilir.

Bu projeyi gerçekleştirirken; uygulamada bir öğretmen olarak, Toki Osmangazi İlkokulu'nda görev yapan sınıf öğretmenleriyle yapılan görüşmeler ve döküman analizi sonuçlarına dayanarak elde ettiğim bulgular, kapsayıcı eğitim ve kaynaştırma süreçlerinin karmaşıklığına dair bir ışık tutmuştur. Bu deneyimler, öğrencilerin farklı ihtiyaçlara sahip olması durumunda sınıf öğretmenlerinin karşılaştığı zorlukları ve bu zorluklara yönelik çözüm önerilerini anlamamı sağladı. Öğrencilerin bireysel gereksinimlerini karşılamak, öğrenci-öğretmen etkileşimini güçlendirmek ve kapsayıcı eğitimde daha etkili olmak adına bu projenin önemli bir katkı sağlayacağına inanıyorum.

Görüşme yapılan öğretmenlerin deneyimlerine dair elde ettiğim bilgiler, kapsayıcı eğitimin sadece öğrencilere değil, aynı zamanda öğretmenlere de bir dizi beceri ve adaptasyon gerektiren bir süreç olduğunu vurguluyor. Bu noktada, öğretmenlerin aldıkları eğitimlerin ve kaynaştırma süreçlerine yönelik deneyimlerinin, kapsayıcı eğitimin başarısında kritik bir rol oynadığını gözlemledim. Bu bağlamda, öğretmenlerin profesyonel gelişimlerine katkı sağlamak amacıyla öğretmen eğitim programlarının ve kaynaştırma eğitimlerinin daha etkili hale getirilmesi gerektiğine dair önemli bir öneri ortaya çıkmıştır.

Sınıf öğretmenlerinin farklı gereksinimlere sahip öğrencileri belirleme ve bu öğrencilere yönelik eğitim faaliyetlerini planlama sürecinde karşılaştıkları zorluklar, bu projenin bir diğer önemli bulgusu olmuştur. Bu noktada, öğrencilerin bireysel farklılıklarını daha etkili bir şekilde değerlendirmek adına öğretmenlere yönelik destek

ve rehberlik hizmetlerinin artırılması gerektiği üzerinde duruyorum.

Sonuç olarak, bu projede elde ettiğim bulgular, kapsayıcı eğitimde karşılaşılan sorunların anlaşılması ve çözüm önerilerinin geliştirilmesine katkı sağlamaktadır. Bu süreçte, öğretmenlerin eğitimleri, öğrenci-öğretmen etkileşimi, kaynaştırma eğitimi türleri ve sorunlara yönelik çözüm önerileri detaylı bir şekilde ele alınarak kapsamlı bir perspektif sunulmuştur. Bu projenin, kapsayıcı eğitim alanındaki uygulayıcılara, karar vericilere ve araştırmacılara önemli bir kaynak sağlaması umuduyla, kapsamlı bir değerlendirme sunmuş bulunmaktayım. Bu değerlendirme, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi sürecindeki zorluklara yönelik somut çözüm stratejileri geliştirmeleri adına önemli bir temel oluşturacaktır. Bu bulgular, eğitim kurumları ve politika yapıcılar için kaynaştırma eğitimi alanında etkili destek mekanizmalarının oluşturulması konusunda değerli bir rehber niteliği taşımaktadır.

5.2. Literatürle Karşılaştırma ve Tezin Katkıları

Bu bölümde, elde edilen bulguların mevcut literatürle karşılaştırılması ve tezin genel katkıları ele alınacaktır. Araştırma sonuçlarının literatürdeki benzer çalışmalarla uyumlu olup olmadığı değerlendirilecek ve bu bağlamda yeni bir bakış açısı sunulacaktır.

Öncelikle, sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimine yönelik eğitim durumlarına dair elde edilen bulgular, literatürdeki benzer çalışmalarla kıyaslandığında ortak noktalar ve farklılıklar üzerinde durulacaktır. Bu kıyaslamalar, öğretmenlerin eğitim ihtiyaçlarının belirlenmesi ve bu ihtiyaçlara yönelik önerilerin geliştirilmesi açısından önemli ipuçları sağlayacaktır. Sınıf içindeki öğrenci çeşitliliği konusundaki

bulguların literatürle uyumlu olup olmadığı incelenecek ve özellikle farklı öğrenme stillerine sahip öğrencilerle başa çıkma stratejilerinde literatürde öne çıkan yaklaşımlarla benzerlikler ve farklar değerlendirilecektir. Kaynak yetersizliği ve zaman yönetimi konularındaki bulguların literatürdeki önerilerle örtüşüp örtüşmediği ele alınacak ve benzer çalışmalardan çıkarılan genel stratejilerle bu bulgular arasındaki ilişki tartışılacaktır. Ayrıca, öğretmenlerin yaşadığı sorunlara yönelik çözüm önerilerinin, literatürdeki önerilerle paralellik gösterip göstermediği değerlendirilecek ve bu çerçevede öne çıkan etkili çözüm stratejileri vurgulanacaktır. Son olarak, bu tezin literatüre katkıları ve öne çıkan bulguların eğitim politikaları ve uygulamaları açısından taşıdığı potansiyel etkiler ele alınacaktır. Tezin genelde kaynaştırma eğitime yönelik daha etkili stratejiler geliştirilmesine nasıl katkıda bulunduğu vurgulanacaktır.

Sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitime yönelik eğitim durumlarına dair elde edilen bulgular, benzer çalışmaların ortaya koyduğu genel eğilimlerle uyumlu olup, öğretmenlerin eğitim ihtiyaçlarını belirleme konusundaki zorlukları vurgulayarak literatüre önemli bir katkı sunmaktadır. Sınıf içindeki öğrenci çeşitliliği konusundaki bulguların değerlendirilmesi, öğretmenlerin farklı öğrenme stillerine sahip öğrencilerle başa çıkma stratejilerini anlama açısından oldukça önemlidir. Bu bağlamda, elde edilen bulguların literatürde öne çıkan yöntemlerle uyumlu olması ve öğretmenlerin bu konudaki ihtiyaçlarını belirlemekte etkili olması, tezin literatüre katkı sağlayan bir yanını oluşturmaktadır.

Kaynak yetersizliği ve zaman yönetimi konularındaki bulguların literatürle kıyaslandığında, özellikle önerilen çözüm stratejileri ile benzerlikler gözlemlenmektedir. Öğretmenlerin kaynaklara daha etkili erişim sağlama ve zamanlarını daha verimli kullanma konusundaki ihtiyaçları, literatürdeki genel önerilerle örtüşmektedir. Ayrıca, öğretmenlerin yaşadığı sorunlara yönelik çözüm önerilerinin literatürdeki önerilerle uyum içinde olması, bu tezin pratik çözüm

stratejileri sunma potansiyelini güçlendirmektedir. Bulgular, literatürdeki genel çerçeve içinde öğretmenlere yönelik daha etkili destek mekanizmalarının oluşturulması adına değerli bir rehber niteliği taşımaktadır. Sonuç olarak, bu bölümdeki değerlendirme, elde edilen bulguların literatürle uyumlu bir şekilde sunulması ve tezin genelde kaynaştırma eğitime yönelik bilgi birikimine sağladığı katkıların vurgulanması açısından önemlidir.

Buna ek olarak, literatürle karşılaştırmada ortaya çıkan benzerlikler ve farklılıklar, kaynaştırma eğitime ilişkin geniş bir perspektif sunmakta ve mevcut bilgiye yeni katkılar sağlamaktadır. Bulgular, öğretmenlerin kaynaştırma sürecindeki deneyimlerini ve karşılaştıkları zorlukları daha derinlemesine anlamamıza olanak tanırken, aynı zamanda bu deneyimlerin genel eğitim literatürüne nasıl entegre edilebileceği konusunda da önemli ipuçları sunmaktadır.

Özellikle kaynaştırma eğitimi uygulamalarındaki sorunlar ve bu sorunlara yönelik çözüm önerileri, literatürdeki önceki çalışmaların sınırlılıklarını belirleme ve gelecekteki araştırmalara yön verme konusunda önemli bir temel oluşturmaktadır. Bu bağlamda, öğretmenlerin yaşadığı pratik zorluklarla ilgili ayrıntılı bulgular, literatürdeki boşlukları doldurarak kaynaştırma eğitime dair kapsamlı bir anlayışın oluşturulmasına katkıda bulunacaktır. Aynı zamanda, elde edilen bulguların sınıf öğretmenlerinin profesyonel gelişimine nasıl entegre edilebileceği konusunu vurgulayarak, kaynaştırma eğitime yönelik eğitim programları ve politikalarının daha etkili bir şekilde şekillendirilmesine olanak tanımaktadır. Bu noktada, tezin genelde öğretmenlerin pratik becerilerini güçlendirme ve eğitimde daha kapsayıcı bir ortam oluşturma hedeflerine nasıl hizmet ettiği daha fazla vurgulanacaktır.

5.3. Öneriler ve Gelecek İncelemeler

Bu bölümde, elde edilen bulgulara dayalı olarak sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimi sürecinde karşılaştıkları zorluklara yönelik somut öneriler sunulacaktır. Ayrıca, bu tezin gelecekteki araştırmalara ve uygulamalara katkı sağlamak amacıyla öneriler içerecektir.

Öncelikle, öğretmenlerin kaynaştırma eğitimi sürecine yönelik daha etkili bir şekilde hazırlanmalarını desteklemek adına öğretmen eğitimi programlarına odaklanılmalıdır. Bu programlar, öğretmenlere farklı öğrenme stillerini anlama, özel gereksinimlere sahip öğrencilerle daha etkili iletişim kurma ve kapsayıcı sınıf ortamları oluşturma konularında pratik beceriler kazandırmalıdır. Aynı zamanda, okul yönetimleri, kaynaştırma uygulamalarını desteklemek ve öğretmenlerin bu süreçte daha etkili bir şekilde çalışmalarını sağlamak amacıyla özel destek ve kaynakları sağlamalıdır. Bu destek, öğretmenlere yönelik sürekli profesyonel gelişim fırsatlarını içerebilir ve kaynaştırma eğitimi sürecinde yaşanan zorlukların daha etkili bir şekilde ele alınmasını sağlayabilir.

Gelecekteki incelemelerde, kaynaştırma eğitimi uygulamalarının daha geniş bir coğrafi alan ve farklı eğitim seviyelerinde nasıl gerçekleştirildiğini anlamaya yönelik daha kapsamlı araştırmalara odaklanılmalıdır. Bu, çeşitli kontekstlerdeki başarı faktörlerini ve zorlukları daha iyi anlamamıza olanak tanıyarak, kaynaştırma eğitimi uygulamalarının daha etkili hale getirilmesine katkıda bulunacaktır. Son olarak, bu alandaki gelecekteki çalışmalarda, öğrencilerin ve ebeveynlerin kaynaştırma eğitimi sürecine yönelik bakış açıları da dikkate alınmalıdır. Öğrenci ve veli perspektifinden elde edilecek veriler, kaynaştırma eğitimi sürecinin tüm paydaşlarını kapsayacak şekilde daha kapsamlı bir anlayışın oluşturulmasına yardımcı olacaktır.

Kapsamlı Coğrafi Analiz: Gelecekteki araştırmalar, kaynaştırma eğitimi uygulamalarını farklı coğrafi bölgelerde inceleyerek, bu bölgeler arasındaki benzerlikleri ve farklılıkları ortaya çıkarmalıdır. Bu, bölgesel özelliklerin ve eğitim sistemlerinin kaynaştırma süreçlerine etkisini anlamamıza yardımcı olacaktır.

Farklı Eğitim Seviyeleri Üzerinde Derinleşme: Gelecekteki araştırmalar, ilkökul seviyesinden başlayarak ortaokul ve lise düzeyine kadar farklı eğitim seviyelerini kapsayan kaynaştırma eğitimi uygulamalarını daha detaylı bir şekilde incelemelidir. Bu, öğrenci yaş gruplarına özgü ihtiyaçları ve öğretmenlerin karşılaştığı zorlukları belirlemede yardımcı olabilir.

Ebeveyn ve Öğrenci Perspektifi: Gelecekteki çalışmalar, kaynaştırma eğitimi sürecine katılan öğrenci ve ebeveynlerin bakış açılarını daha yakından incelemelidir. Bu perspektifler, öğrencilerin ve ailelerin kaynaştırma sürecine katılımını değerlendirmek ve bu sürecin onların deneyimleri üzerindeki etkilerini anlamak açısından önemlidir.

Öğrenci Başarılarını İzleme: Gelecekteki araştırmalarda, kaynaştırma eğitimi uygulamalarının öğrenci başarıları üzerindeki etkilerini değerlendirmek için uzun vadeli izleme ve değerlendirme stratejilerine odaklanılmalıdır. Bu, kaynaştırma eğitiminin öğrencilerin akademik ve sosyal gelişimine olan katkısını daha iyi anlamamıza yardımcı olacaktır.

Eğitim Politikalarının İncelenmesi: Gelecekteki araştırmalar, kaynaştırma eğitimi politikalarını ve bu politikaların uygulanmasındaki etkinliği incelemelidir. Bu, eğitim politikalarının kaynaştırma sürecine olan etkisini değerlendirerek daha etkili politika önerileri geliştirmemize olanak tanıyacaktır.

Teknoloji Kullanımının Rolü: Gelecekteki incelemeler, teknolojinin kaynaştırma eğitimi sürecindeki rolünü anlamaya yönelik odaklanmalıdır. Dijital araçların öğrenci destek süreçlerinde nasıl kullanılabileceği ve öğretmenlerin bu teknolojilere nasıl entegre edilebileceği üzerine odaklanan çalışmalar önemlidir.

Öğretmen Eğitim Programlarının İyileştirilmesi: Gelecekteki araştırmalar, öğretmen eğitim programlarının kaynaştırma eğitimi konusundaki etkinliğini değerlendirmeli ve bu programları daha etkili hale getirecek öneriler geliştirmelidir.

Çeşitlilik ve Kapsayıcılık: Gelecekteki incelemeler, kaynaştırma eğitimi uygulamalarının çeşitli öğrenci gruplarını kapsayıcılığına odaklanmalıdır. Bu, etnik, kültürel, dil ve diğer özelliklere sahip öğrencilerin kaynaştırma sürecine etkin bir şekilde dahil olabilmesi için politika ve uygulamalara yönelik daha kapsamlı öneriler sunabilir.

KAYNAKÇA

Esmer, B., Yılmaz, E., Güneş, A. M., Tarım, K., & Delican, B. (2017). "Classroom Teachers' Experiences Towards Inclusive Students' Education." *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 25(4), 1601-1618.

Değirmenci Kurt, A., & Tomul, E. (2020). "Sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimine ilişkin görüşlerinin incelenmesi." *Disiplinlerarası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 4(7), 144-154.

İlk, G., & Açıkalın, M. (2018). "Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Kaynaştırma Uygulamalarına Yönelik Görüşlerinin ve Deneyimlerinin İncelenmesi." *Milli Eğitim Dergisi*, 47(219), 57-88.

Saraç, T., & Çolak, A. (2012). "Kaynaştırma Uygulamaları Sürecinde İlköğretim Sınıf Öğretmenlerinin Karşılaştıkları Sorunlara İlişkin Görüş ve Önerileri." *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(1), 1.

Özaydın, L., & Çolak, A. (2011). "Okul Öncesi Öğretmenlerinin Kaynaştırma Eğitimine ve Okul Öncesi Eğitimde Kaynaştırma Eğitimi Hizmet İçi Eğitim Programına İlişkin Görüşleri." *Kalem Eğitim ve İnsan Bilimleri Dergisi*, 1(1), 189-226.

Sadioğlu, Ö. (2011). "Sınıf Öğretmenlerinin Kaynaştırmaya İlişkin Sorunları, Beklentileri ve Önerilerine Yönelik Nitel Bir Araştırma." *PQDT-Global*.

Gök, G., & Erba, D. (2011). "Okulöncesi Eğitimi Öğretmenlerinin Kaynaştırma Eğitimine İlişkin Görüşleri ve Önerileri." *International Journal of Early Childhood Special Education*, 3(1), 66-87.

Can, E., & Kara, Z. (2017). "Sınıf Öğretmenlerinin Kaynaştırma Eğitimi Öğrencilerine Yönelik Tutumlarını Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi." *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*.

Anılan, H., & Kayacan, G. (2015). "Sınıf Öğretmenlerinin Gözüyle Kaynaştırma Eğitimi Gerçeği." *Bartın University Journal of Faculty of Education, Özel Sayı (USOS 2015)*, 74-90.

Babaoğlu, E., & Yılmaz, Ş. (2010). "Sınıf Öğretmenlerinin Kaynaştırma Eğitimindeki Yeterlikleri." *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 18(2), 300-354.

Bilen, E. (2007). *Sınıf Öğretmenlerinin Kaynaştırma Uygulamalarında Karşılaştıkları Sorunlarla İlgili Görüşleri ve Çözüm Önerileri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.

Borich, G. D. (2014). *Etkili Öğretim Yöntemleri*. (Çev. Ed. M. Bahaddin Acat) 8. Basımdan Çeviri. Ankara: Nobel Yayınları.

Cresswell, J. (2012). *Educational Research*. Boston: Pearson Education.

Eripek, S. (2012). "Özel Eğitim ve Kaynaştırma Uygulamaları." In Süleyman Eripek (Ed.), İlköğretimde Kaynaştırma (s. 1-17). Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.

Kargın, T. (2004). "Kaynaştırma: Tanımı, Gelişimi ve İlkeleri." Özel Eğitim Dergisi, 5(2), 1-13.

Kılıç, R. (2010). "Sunuş." In Okullarımızda Neden-Niçin-Nasıl Kaynaştırma: Yönetici, Öğretmen ve Aile Kılavuzu (ss. VII-VIII). Ankara: MEB. Yayınları.

Sucuoğlu, B. (2004). "Türkiye’de Kaynaştırma Uygulamaları: Yayınlar/Araştırmalar (1980-2005)." Özel Eğitim Dergisi, 5(2), 15-23.

Sucuoğlu, B., Ünsal, P., & Özokçu, O. (2004). "Kaynaştırma Sınıfı Öğretmenlerinin Önleyici Sınıf Yönetimi Becerilerinin İncelenmesi." Özel Eğitim Dergisi, 5(2), 51-64.

Sucuoğlu, B. (2006). Etkili Kaynaştırma Uygulamaları. Ankara: Ekinoks Yayınları.

Sucuoğlu, B., & Kargın, T. (2006). İlköğretimde Kaynaştırma Uygulamaları: Yaklaşımlar, Yöntemler, Teknikler. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.

Çalışoğlu, M., & Tanışır, S. N. (2018). "İlkokullarda Kaynaştırma Eğitimine İlişkin Paydaş Görüşlerinin İncelenmesi." Akdeniz Üniversitesi İletişim Bilimleri Dergisi,

4(2), 21-45. <https://doi.org/10.31463/aicusbed.465860>

Demir, E., & Usta, M. (2019). "Kaynaştırma Eğitime Yönelik Sınıf Öğretmenlerinin Görüşleri: Karaman İlinde Bir Araştırma." *Akdeniz Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 80-98.

Aydın, F., & Arslan, R. (2022). "Sınıf Öğretmenlerinin Bakış Açısından Metaforlarla Kaynaştırma Eğitimi ve Öğrencisi." *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 12(3), 1883-1906. <https://doi.org/10.24315/tred.962205>

Sökmen, Y., Yıldırım, G., & Kök, M. (2019). "Kaynaştırma Öğrencilerinin Öğrenme Ortamlarına İlişkin Sınıf Öğretmenlerinin Görüşleri." *Akdeniz Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(2), 30-39.

Sanca, M., & Bakırcı, H. (2020). "Kaynaştırma Öğrencilerinin Örgün Eğitimi Destekleme ve Yetiştirme Kurslarına İlişkin Görüşleri." *Anatolian Journal of Educational Sciences (AJES)*, 6(3), 690-705. <https://doi.org/10.31592/aeusbed.740070>.

Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2016). "Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Bilimleri." Seçkin Yayıncılık.

EKLER

7.1. Öğretmenlerin Deneyimledikleri Sorunlar ve Çözüm Önerileri Tablosu

Öğretmen No	Eğitim Durumu	Kıdem Yılı (Yıl)	Kaynaştırma Eğitimi Alanı	Deneyimlediği Sorunlar	Çözüm Önerileri
1	Lisans	8	Tam Zamanlı Kaynaştırma	Zayıf kaynak desteği, öğrenci çeşitliliğiyle başa çıkma	Daha fazla kaynak ayrılması, öğretmenlere çeşitli öğrenci profilleri için eğitim
2	Yüksek Lisans	12	Yarı Zamanlı Kaynaştırma	İletişim zorlukları, öğrenci motivasyonu	İletişim becerilerini geliştirecek eğitimler, öğrenci motivasyonunu artırmak için destek programları
3	Lisans	7	Tersine Kaynaştırma	Fiziksel ortam sınırlamaları, öğrenci-öğretmen oranı	Fiziksel ortam iyileştirmeleri, daha fazla öğretmen desteği
4	Lisans	9	Tam Zamanlı Kaynaştırma	Sınıf içi uyumsuzluklar, bireysel öğrenci ihtiyaçlarını karşılamada zorluklar	Uyum programları geliştirme, bireysel ihtiyaçları belirleme ve destekleme stratejilerini güçlendirme
5	Yüksek Lisans	11	Yarı Zamanlı Kaynaştırma	Öğrenci davranış yönetimi, ders materyali uyumsuzluğu	Davranış yönetimi eğitimleri, özel ders materyali adaptasyonu
6	Lisans	8	Tersine Kaynaştırma	Velilerle iletişim sorunları, öğrenci değerlendirmesi	Velilere yönelik etkileşim artırıcı etkinlikler, öğrenci değerlendirme süreçlerini geliştirme
7	Yüksek Lisans	13	Tam Zamanlı Kaynaştırma	Öğrenci kayıtlarının yetersizliği, öğrenci takibi zorluğu	Daha etkili kayıt sistemleri oluşturma, öğrenci takip süreçlerini iyileştirme
8	Lisans	6	Yarı Zamanlı Kaynaştırma	Öğrenci motivasyonu düşüklüğü, sınıf içi etkileşim sorunları	Motivasyon artırıcı etkinlikler, sınıf içi etkileşimi destekleyen stratejiler
9	Lisans	10	Tersine Kaynaştırma	Öğrenci-öğretmen iletişimi zorlukları, ders planlama güçlükleri	İletişim eğitimleri, etkili ders planlama stratejileri
10	Yüksek Lisans	14	Tam Zamanlı Kaynaştırma	Öğrenci özel ihtiyaçlarının belirlenmesi zorluğu, sınıf içi eşitsizlik	Öğrenci ihtiyaçlarını belirleme eğitimleri, sınıf içi eşitsizliği azaltma stratejileri
11	Lisans	7	Yarı Zamanlı Kaynaştırma	Yetersiz öğrenci destek kaynakları, sınıf içi çatışmalar	Daha fazla destek kaynağı sağlama, sınıf içi çatışma yönetimi eğitimleri
12	Yüksek Lisans	12	Tersine Kaynaştırma	İhtiyaç analizi eksikliği, öğrenci başarı değerlendirmeleri	İhtiyaç analizi süreçlerini güçlendirme, daha etkili başarı değerlendirme yöntemleri
13	Lisans	9	Tam Zamanlı	Öğrenci özel gereksinimlerine	Duyarlılık eğitimleri, veli katılımını

			Kaynaştırma	duyarsızlık, veli katılımı eksikliği	artırıcı stratejiler
14	Yüksek Lisans	11	Yarı Zamanlı Kaynaştırma	Sınıf içi öğrenci yönetimi sorunları, öğrenci motivasyonu düşüklüğü	Öğrenci yönetimi eğitimleri, motivasyonu artırıcı uygulamalar
15	Lisans	8	Tersine Kaynaştırma	Ebeveyn-öğretmen işbirliği zorlukları, öğrenci bireyselleştirme gereksinimleri	Ebeveyn-öğretmen işbirliği geliştirme, bireyselleştirme stratejilerini güçlendirme